

én kedves Calgary-i munkatársaimnak, akik 6 éven keresztül velem hűségesen kitartottak, s hogy a B.L. mindenkor — a mi részünkről — pontosan megjelenhetett.

Éljen az 1982-ben alapításának 35. évfordulóját ünneplő világszervezetünk, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség!

Az idő halad, de az MKCsBK marad — mindhalálíg!

Híven, Becsülettel, Vitézül!

Calgary, 1981. október 31-én

H. Kiss Gyula

*Helytársaink: Székely István, M. Károly
t.b. csendőr, Jermutó, Ant. Csorba
1932. IX. 8 — 1996. XI. 30

3./ Közösségi, Egyesületi és Társadalmi események

Ausztrália

Sydney (New South Wales). A m.kir. Csendőrség alapításának 100. évfordulójára az MKCsBK, a Vitézi Rend, az MHBK, valamint a Szt. László Társaság és Rend fogadással egybekötött díszvacsorát rendezett VI.6-án, szombaton este a Magyar Központban. Az est díszvendége volt vitéz Duska László az MHBK központi vezetője, aki az ausztráliai bajtársi közösségek meglátogatására érkezett Kanadából. Több mint 200-an vettek részt a megemlékezésen, mely Goór György által elmondott Zrinyi fohással kezdődött. Az ünnepi beszédet v. Duska László mondta. (L. a 2. Fejezetben.) A megemlékezés után Gál Lajos a SZUT alapján ismertette, hogy mi a csendőrszellelem, a csendőrélet alapja. Ezt követően Szélpál Antal zászlóőr és Keresztes János zászlóostiszt állt a dobogó elé, a Sydney MKCsBK csoport zászlajával, melyet Antalffy Pál örgy. adományozott a csoportnak 1961-ben, melyre szalagot kötött a Lengyel—Magyar Szövetség nevében Majláth Lászlóné és Walter Weglewski, a helyi Lengyel Szövetség társelnöke, majd az MHBK nevében Majsay Ottmár és végül Bogsányi Józsefné az MKCsBK helyi tb. csoportvezetőjének felesége.

Befejezésül Bogsányi József ezds. kiosztotta az évforduló emlékére kibocsátott JDÉ-t 15 csendőr és 14 csendőrbarát részére. A díszvacsora Ft. Pálinkás István imájával vette kezdetét. A Közösség tagjai jóleső érzéssel könyvelték el a szépszámban egybegyűltek ragaszkodásán túl-



Bogsányi József ezds. (középen) átadja a JDÉ-t Dr. vitéz Jani István MKCsBK csoportvezetőnek Sydneyben a 100 éves évforduló alkalmával 1981. június 6-án.

menően azt a tényt, hogy a megemlékezésen minden Sydney-i magyar szervezet képviselve volt a megbecsülés és szeretet bizonyságául. (A Magyarorság 1981. VII.)

„Nagyhírű Testületünk Sydney-ben élő tagjai mély érzésekkel eltelve vettük tudomásul azt a megbecsülést és szeretetet, amit Sydney magyarsága és nemzeti érzésű egyesületeik az évforduló megünneplésén való megjelenésükkel így láthatóan is megmutattak. Az est sikere nem a rendezés sikere volt, hanem az érzelem megnyilvánulása a kakastollások felé oly sok év után is. Nem volt hiába való a híven, becsülettel és életük árán is vitézül teljesített szolgálat az Istenért és a magyar nemzetért 64 éven keresztül.” Vasárnap az elhunyt, hős és mártír csendőrként bemutatott szentmisén vettek részt a bajtársak jubileumi szalagos zászlóik alatt, mely után a Rockwood-i temetőben a Hősök Keresztje elé helyezték el a megemlékezés örökzöld koszorúját. A 100 éves ünnepség a Himnusz elénekülésével ért véget. (Dr.v.J.I. 1981.VII.7.)



Az MHBK „vitéz Szügyi Zoltán” főcsoportja zászlószalagját köti föl a Csendőrzászlóra Majsay Ottmár volt főcsoportvezető 1981. VI. 6-án.



A Lengyel Szövetség és a Magyar—Lengyel Szövetség küldöttsége zászlószalagot köt fel a Csendőrzászlóra Sydneyben, 1981.VI.6-án.



A 100 éves évforduló alkalmával tartott diszvacsera résztvevői Sydneyben, a Magyar Központban 1981. VI. 6-án, balról jobbra: Ülő sor: Hidvégi István tb. cső., Majsay Ottmár tb. cső., Szecey György cső. őrm., Szigethy István cső. szakv., v.Duska László tb.cső., v.Tolnay Lajos tb.cső., Bogsányi József cső. ezds. a Sydney csoport tb. vezetője, Molnár István cső. törm., Gál Lajos cső. őrm., Keresztes János cső. főtörm. Álló sor: Simonfi Márton tb. cső., Shelly Ferenc tb. cső., Kozák Ferenc tb. cső., Koltay Imre cső. őrm., Mátéffy Miklós tb. cső., v. Tassányi József tb. cső., Földházy István cső. őrm., (Tassányi és Földházy között:) Farkas János tb.cső., Goór György tb. cső., Hámosi Vendel cső. őrm., Dr. Budaváry Alajos tb. cső., Dorogi János tb. cső., v.Ferencz Henrik tb. cső., Jung János tb. cső., Dr. v.Jani István cső. szds., csop.vez. Hátsó álló sor: Lévay Ferenc cső. őrm., Madarasi Sándor cső. szakv., Baka István cső. őrm., Dr. Tamás Gyula szds. csop. ügyvezető, Széplál Antal cső. szakv. csendőrzászlóőr. Bal sarok: Erdei János a N.S.W. Magyar Szövetség elnöke h-e. Jobb sarok: Mr. Walter Wenglewsky a Lengyel Szövetség társelnöke és a Magyar—Lengyel Szövetség alelnöke.

Melbourne (Victoria). Csoportunk jubiláris Csendőrnapiját 1981. III. 29-én tartotta meg. A vasárnapi szentmise ill. istentisztelet alkalmával lelkeszeink méltóan emlékeztek meg a volt m.kir. Csendőrségről, majd imádkoztak hőseink és mártírhaltalt halt bajtársaink lelki üdvéért. Délben díszebéd következett, melyet a Melbourne közelében lévő egyik magyar étteremben tartottak meg 80 fős meghívott közönség részvételével. A nagytermet a közlekedési osztály zászlója, valamint egy kakastollas, kalapos csendőrfejet ábrázoló életnagyságú festmény díszített. Az izlésesen megterített asztalokon helymutatóul a „Kakastollasok” c. verset tartalmazó levelezőlap szolgált.

16 csendőr bajtárs és a csendőr özvegyek, azok hozzátartozói, barátai és vendégeik elhelyezkedése után Bánkuti József örm., csoportvezető köszöntötte a megjelenteket, s tolmácsolta az Adelaide-i, Sydney-i, s Perth-i csoportok üdvözleteit, valamint az azon bajtársaktól érkező jókívánságokat ismertette, akik személyi okok miatt az ünnepeken résztvenni nem tudtak. Remek ebéd következett, mely alatt Péterffy Zsombor szds. mondott pohárköszöntőt, kérve a Mindenható kegyelmes segítségét hazánk föl-szabadítására. Rövid műsor következett, melynek első számaként Farkas József cső. leánya, Farkas Marika csendőrlányunk szavalta el Dr. Szabolcs József „Bujdosó csendőr éneke” c. versét. Utána Dr. Szentandrassy Elek szds. emlékezett meg Testületünk jubileumáról. Ünnepi beszédének alap gondolata volt „hiszek a kevesek egymásba tett kezében, a testvér szóban a bajtárs marokban” (Sík Sándor).

Beszédje elhangzása után a csoport ünnepélyesen fölvette tb. csendőrről az MKCsBK jelvény átadásával tagjai sorába:

Hetyey Sándor tart.pc.zls., az MHBK központi vezetőhelyettese Ausztrália részére, vitéz Szakáll Endre szds., a Vitézi Rend ausztráliai törzskapitánya, Dr. Elek Sándor MHBK főcsoportvezető és Juhász László fo.szds. volt MHBK főcsoportvezető bajtársakat. Ugyancsak tiszteletbeli tagjai sorába iktatta be elhunyt csendőrbajtársaink özvegyeit:

Özv. Farkas Józsefné, özv. Gulyás Bertalanné, özv. Medzihradszky Aladárné, özv. Papp Józsefné, özv. Szigeti Gergelyné és özv. Tóth Lajosné urasszonyokat.

Kiosztásra került 16 JDÉ odaítéléséről szóló oklevél, valamint az MKCsBK Vezetőjének Dícsérő Elismerése Bánkuti József örm., csoportvezető részére „a bajtársi szellem ápolása érdekében csoportja vezetésében kifejtett igen eredményes és hűséges szolgálataiért.” Az egybegyűltek lelkesen ünnepelték az ujonnan fölvetett tb. csendőröket, s kitüntetett bajtársunkat. Kedves jelenet következett, mikor is egy műsoron kívüli számként Amerikában járt csendőrlányunk K-né, Medzihradszky Mara asszony tolmácsolta Dr. Balló István és Molnár István bs-ak Cleve-landból hozott üdvözleteit. A „Kakastollasok” c. záróverset S-né, Pásztor Gizike csendőrlányunk szavalta méltó befejezésül a nagyszerű Jubileum-i megemlékezésnek. (Dr. Sz.E. 1981.IV.9.)

Adelaide (Délausztrália). Az 1981-es Csendőrnapiját a csoport II. 8-án délben, az ethnic rádióon tartott magyar-adás keretében, valamint II. 15-én a Botanikus parki kiránduláson emlékezett meg. (B.L. 1981/1.) A Torontóban (Ont., Kanada) 1981. V. 15—17-ig lefolyt Jubileumi Találkozóan a csoportvezető és felesége résztvettek. 1981.VI.13-án a csoport tagjai csendőr-barátokkal együtt összesen 30-án résztvettek az MKBK hagyományos serlegvacsoráján, hol az MKCsBK Vezetője által odaítélt Jubileumi Díszermek kerültek átadásra.

Volt Testületünk, a m.kir. Csendőrség alapításának 100. évfordulójáról, elesett Hőseinkről a VI. 14-én megtartott Hősőknapi emlékbeszéd meg. A magyar szentmisét Ft. Pálkás István atya mutatta be minden magyar hős lelkiüdvéért. A délután folyamán került sor a VI.15-én felavatott Hősielemek megkoszorúzására a Magyar Klub előkertjében. A MKCsBK koszorúját Utczás Mihály szds., csoportvezető helyezte el az alábbi szavak kíséretében: „A történelem minden magyar hősenek emlékére, de különösen a most lezárult 100 esztendő csendőr hőseinek emlékére, akik jelmondatuk és esküjük szerint híven, becsülettel és vitézül éltek és haltak a Hazáért. A m.kir. Csendőrség jogutódja a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség nevében. Áldott legyen az emlékü!”

A koszorúzás után a Klub nagytermében volt műsoros ünnepély. Az ünnepi beszédet vitéz Duska László az MHBK központi vezetője mondta a hősi helytállásról, s ide sorozta azokat is, akik a magyarságért való munkában fáradthatatlanul helyt állanak. Utána Garamy József, a Magyar Közösségi Rádió igazgatója emlékezett meg a 100 éves dicső csendőr testületről, a törvény és a rend szolgálatában, az emberi szabadságjogok, a közbiztonság, az ezeréves határokért a Hazáért életüket áldozó, elesett, mártírhaltalt halt és eltűnt csendőreinkről. Beszéde befejezésekképpen előadta Sík Sándornak a hősi helytállásról írott „Ének a sürgőnyóznáról” c. versét. (U.M. 1981.VII.20.)

A koszorúzás után a Klub nagytermében volt műsoros ünnepély. Az ünnepi beszédet vitéz Duska László az MHBK központi vezetője mondta a hősi helytállásról, s ide sorozta azokat is, akik a magyarságért való munkában fáradthatatlanul helyt állanak. Utána Garamy József, a Magyar Közösségi Rádió igazgatója emlékezett meg a 100 éves dicső csendőr testületről, a törvény és a rend szolgálatában, az emberi szabadságjogok, a közbiztonság, az ezeréves határokért a Hazáért életüket áldozó, elesett, mártírhaltalt halt és eltűnt csendőreinkről. Beszéde befejezésekképpen előadta Sík Sándornak a hősi helytállásról írott „Ének a sürgőnyóznáról” c. versét. (U.M. 1981.VII.20.)

Európa

Párizs (Franciaország). A MHBK franciaországi főcsoportja 1981. III. 14-én tartotta tisztújító közgyűlését, hol Dr. Szén József bs-at választották újra főcsoportvezetőnek. Sor került új tisztikar választására is. A gyűlést levezette Tóth József törm., az MHBK Nord-i csoportjának vezetője — mint korelnök. (T.J. 1981. III. 30.)

Roubaix (Nord, Franciaország). Az MHBK Nord-i csoportja 1981. III. 22-én rendezte meg a március 15-iki magyar Szabadságharc emlékűnnepét, a helybeli és környékbeli magyarok és helyi barátok részvételével. Ft. Dr. Ruzsik Vilmos főlelkész ünnepélyes szentmiséjét a nagy teremben műsoros ünnepély követte, melynek keretében Máthé Jenő cső. örm. (Párizs) az MHBK párizsi csoportjának vezetője ismertette az Európai Frontharcos Szövetség megalakulását, működését és foglalta össze az EFSz céljait és munkásságának főbb eredményeit. Előadta, hogy megalakulása után az EFSz francia, német, angol, amerikai, belga és holland tagjai együttesen zarándokoltak el Lourdesba, hol kéz a kézben megesküdtek, hogy soha többé nem fognak egymással ellen harcolni. Utána kiosztotta 7 kitüntetett bajtársnak az Európai Frontharcos Kereszt-et. Beszéd, szavaltatok, énekszámok elhangzása után a

felemelő, egyesült Európa építő ünnepély a magyar Himnusz eléneklésével ért véget. Ezt követően a Nord-i csoport női tagjai megvendégelték az egybegyülteket. Elhatározták, hogy a párizsi csoporttal együtt a nyár folyamán kétnapos pikniket fognak a Nord-on rendezni. Az összejövetel kellemes baráti és bajtársi hangulatban egy pár szép magyar nőa eléneklésével ért véget. A jelentőségteljes ünnepély sikeres megrendezéséért az elismerés az MHBK Nord-i csoportjának vezetőjét Tóth József cső.törm-t és bajtársait illeti. (T.J. 1981.III.30.)

Graz (Ausztria). A Stájerország-i magyarok 1981. V. 24-én tartották meg a Hősök napját a központi temetőben, ahol több száz magyar hősi halott alussza örök álmát. 9:30 perckor a temető kápolnájában Ft. Nyers János S.D.B. mondott ünnepi szentmisét. Szentbeszédében a magyar hősök mellett megemlítette az édesanyákat is, akik őket nevelték, majd megszentelte a piros és fehér virágokkal díszített koszorút. Utána az egybegyültek a rózsafűzér imádkozása mellett az ismeretlen katona síremlékéhez vonultak, hol Borda György, a Christiana Hungaria elnöke magyar és német nyelven üdvözölte a megjelenteket. Ezt követően Marton Rezső fhdgy. (Graz) tartott ünnepi beszédet. A szónok kiemelte, hogy Hősök napján nemcsak a katonákról emlékeznek, hanem azokról a polgári személyekről is, akik harci események kihatására vesztették el életüket. Beszédét azzal fejezte be, hogy "...ez a nap ne csak a hősök emlékének legyen szentelve, hanem szeretnénk az itteni magyarság egységét is az összejövetelünkkel kifejezni. Mi továbbra is arra fogunk törekedni, hogy ez a nap megerősítse egységünket, fejlessze bajtársi érzésünket és a közös munkát, amit mi a magyarság érdekében kifejtünk... Szeretnénk elérni azt, hogy azévenkinti hősöknapjaink összejövetelünk és kis ünnepségünk a magyarok egysége, az egymás iránti tisztelet és barátság kifejezése legyen." — Sajnos az ünnepi szónok Lengyel Béla althgy. úr nem vehetett részt az ünnepélyen, mert kórházi ápolásban volt. (B.J. 1981. VI.8.)

Délamerika

Sao Paulo (Brazília). Az MKCsBK helyi csoportja jubileumi Csendőrnappal Testületünk alapításának 100. évfordulója alkalmából 1981. II. 8-án és 15-én tartotta meg, melyről a B.L. 1981/1. száma (48-50 oldal) hozott részletes beszámolót.



A bajtársak és vendégeik a Magyar Segély Egyletben tartott ünnepségen a díszlevelek kiosztása után balról jobbra: Dr. Hets Aurelián, Csernik János, a Magyar Segély Egylet alapító-elnöke, vitéz Almay Béla tü.vk.ezds., aki ünnepi beszédet mondott, Müller Antal örm., csoportvezető, Nt. vitéz Mohai Szabó Béla ref. lelkipásztor, MHBK főcsoportvezető, Regöczy Dániel cső.g.fhdgy., Hajdnády Endre cső.fhdgy., Nt.Reisch György ev. lelkipásztor, Goerlich Alajos tü.fhdgy. tb.cső.



A meghívott vendégek az 1981.III.15-iki társasvacsorán a Magyar Segély Egylet helyiségében.



Néhai Kurucsay József prbcső. által kimentett Sao Paulo-i Csendőrzászló a Jubileumi Zászlószalaggal. Mellette Müller Antal őrm., az MKCsBK Sao Paulo-i csoportjának vezetője, a 100 éves évforduló főrendezője.

Északamerikai Egyesült Államok

Cleveland (Ohio). A Magyar Csendőrök Családi Közössége csoportunk 1981.III.7-én, szombaton este 1/2 6 órai kezdettel a Nyugat-oldali Magyar Református Egyház Kálvin termében rövid műsorral egybekötött díszvacsora keretében emlékezett meg a volt m.kir. Csendőrség alapításának 100. évfordulójáról. Nt. Elek Áron ref. lelkipásztor imája után az ünnepi megemlékezést Dr. Balló István örgy., a Közösség volt elnöke tartotta szaktudással, felkészültséggel és nagy lelkesedéssel. A művészi műsor keretén belül sikeresen szerepeltek B.Ormai Ildikó énekművésznő, — kísérte Györyné Mező Margit — szebbnél szebb énekszámokkal, s Bócsay Klára és vitéz Hollósy Ervin szavalatokkal.

Évfordulónk alkalmával jókívánásaiknak adtak együttérző kifejezést Dobolyi Árpád hdgy., az MHBK, vitéz Hollósy Ervin a Vitézi Rend, Dr. Lőte Pál a Szabadságharcosok Világszövetsége, Dr. Nádas János a Magyar Társaság, ifj. Szappanos István a cserkészek, Major Tibor a Hungária Szabadságharcos Mozgalom, Tripolszky Andrásné született Dombrády Dóra az Erdélyi Világszövetség Női Szervezete és Ádám János a Magyar Önképzőkör nevében. Az ünnepség folyamán felolvasásra került Csepi Béla ezds. a Közösség tagjának — aki egészségügyi okokból nem lehetett



1881

A
MAGYAR CSENDŐRÖK
CSALÁDI KÖZÖSSÉGE
bajtársi szeretettel meghívja,
kedves családjával együtt,
a volt Magyar Királyi Csendőrség

100 ÉVES

fennállásának

(1881. III. t.c. szentesítése)

évfordulója alkalmából rendezendő,
rövid műsorral egybekötött

DÍSZVACSORÁJÁRA

A díszvacsora színhelye:

Nyugat-oldali Magyar Református Egyház

Kálvin-terme

15300 Puritas Avenue

Cleveland, Ohio

Időpontja:

1981. március 7.

szombat este jél 6 órakor



1981

HIVEN • BECSÜLETTEL • VITÉZÜL

Legyen ez az ünnepély a szabad földön élő magyarság színvallása a Csendőr Testület mellett, melynek tagjai az országot "hiven, becsülettel, vitézül" szolgálták, békében a haza belső rendjének biztosításával; az első és második világháború idején fegyverrel kezükben, különböző harctereken védtek hazájuk földjét az utolsó röpig, és ezen harcokban a legdrágábbat — életüket — áldozták a boldogabb magyar jövő érdekében.

jelen — bajtársaihoz intézett „Tisztelgés” c. üzenete. A műsort nagy körültekintéssel Molnár István szds., a MCsCsK elnöke vezette. (Am-Kan Magyar Élet 1981. III. 21.)

New Brunswick (New Jersey). Csoportunk jubiláris Csendőrnapi összejövetelét — miként a B.L. 1981/1. számában már jelentettük — műsoros társasvagyora keretében tartotta meg a magyar nemzeti zászlóval és csendőrkalappal feldíszített Szt. László teremben 1981.III.7-én 6:30 perces kezdettel.

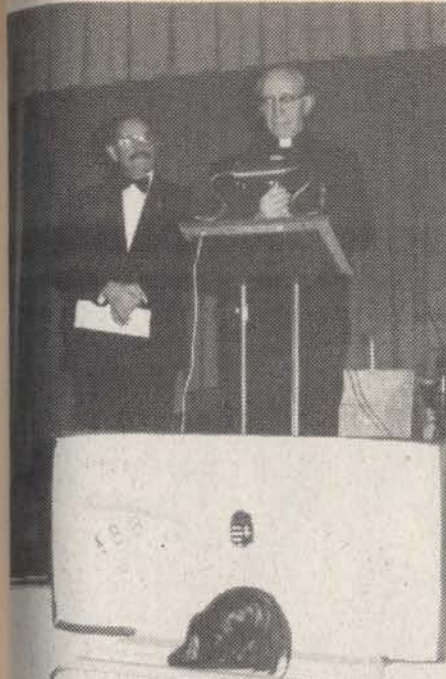


Az MKCsBK New-Brunswick-i csoportjának ünneplő tagjai 1981. III. 7-én

A 250 fős meghívott közönséget a rendező bizottság élén Horváth Sándor zls., csoportvezető fogadta. Az Amerikai és a Magyar Himnusz elénekzése után Hajas István klasszikusan szép versét szavalta el Horváth Sándorné mély átérzéssel, mely az est sikerét megalapozta. Az ünnepi beszéd elmondására a csoportvezető állott a mikrofon elé és az alábbiakban üdvözölte az ünneplő közönséget:

„Évfordulót ünneplünk, ünnepre seregettünk össze, hogy méltóképpen megemlékezzünk a volt Magyar Királyi Csendőrség alapításának 100 éves évfordulójáról. Minden ilyen kerekszámú évfordulónak és ünnepségnek gazdag értelmezést adhatunk, mert felidézi bennünk a múltat, világossá teszi előttünk, hogy mi, volt csendőrök is egy szem voltunk és vagyunk a láncban, mely összeköti multunkat, mozgósítani tudja a lelkeket, az emlékeket, s egybekapcsolja mártírjainkat és hősi halottainkat az élőkkel.” Volt Testületünk történetének, szervezetének, fejlődésének és működésének összefogó ismertetése után beszámol veszteségeinkről, majd nagy hatású beszédét így fejezi be:

„Minket, volt csendőröket, a magyar nép válogatott fiait nem a protekció, hanem a rátermettség, a bátorság, a hazaszeretet és az élni akarás vitt és tartott meg bennünket a Csendőrségnek. A közös magyar múltunk, az Istenbe vetett hitünk ad egy új erős hitet, ami ismét a magasba emelhet bennünket, hogy hinni, bízni és dolgozni tudjunk egy független és szabad Magyarorszáért. Addig is nap, mint nap szállnak gondolataink a mártír és hősi halált halt Bajtársaink sírjaihoz... Kegyeletünket csak gondolatban róhatjuk le, sírjaitokat egyelőre nem szórhatjuk tele



Ft. Dr. Füzér Julián atya imát mond a Csendőrnapi társasvacsorán New Brunswickban 1981.III.7-én.



Horváth Sándor zls. csoportvezető méltatja a Jubileumi Csendőrnapot az ünnepségen.



A New Brunswick-i Csendőrnapi résztvevői b-ról jobbra: Dr. Rödönyi Tibor és felesége, özv. Nagyhetyényi Jenőné, Horváth Sándor és felesége.



A New Brunswick-i Csendőrnapon résztvevő bajtársak egyik csoportja 1981.III.7-én.

virágokkal, de tudjuk és érezzük, hogy a felszabadulás ideje egyre közeledik és akkor könnyes szemmel borulunk le sírjaitok előtt és megkapjátok Bajtársak az elmulasztott végtisztességet... Híven, Becsülettel, Vitézül, Mindhalálig!"

Utána felolvassa többek között összejöveteleik hűséges résztvevőjének Nt. Bertalan Imre ref. lelkipásztornak üzenetét, aki hivatalosan van távol, aki lelki szemeivel követi az ünneplés minden mozzanatát: „Isten áldd meg a magyart, hozz rá vígesztendőt... Istenünk add meg a vígesztendőt, ne csak itt New-Brunswick-on, nem csak egy estére szólót. Hozz egész népünkre vígesztendőt, hosszantartó boldogabb jövőndöt!" s köszönti az egybegyülteket szeretettel.

A műsorszámokat követő gratulációk után Ft. Dr. Füzér Julián O.F.M. plébános mondott vacsora előtti imát, szép szavakkal emlékezvén meg a csendőrségről. Ekkor kezdetét vette a gondosan előkészített társasvacsora. Az ízletes ételek, frissítők, italok ez évben is segítettek megteremteni a kellemes hangulatot. A vacsora után megkezdődött a tánc. A csoportvezető azon bejelentését, mely szerint ez lett volna az utolsó megrendezett Csendőrnapi; a közönség általános tiltakozása követte. Megindult az érvelés, hogy a Csendőrnapi nem szabad abbahagyni, s többen felajánlották segítségüket a munka megosztására. A csoport barátai, tb. tagjai, többen kérdezték, hogy minek abbahagyni akkor, mikor New-Brunswick és környékén a Csendőrnapi mindig nagy eseményt jelent, s a legjobban látogatott este. Végül is a csoportvezető ígéretet tett, hogy az összejövetelet továbbra is megrendezi, miután a csoport tagjai között is

vannak olyanok, akik tovább akarják folytatni. (H.S. 1981.III.17.)

A jubiláris Csendőrnapi alkalmával Zimonyi Vendel bs. a csoport 14 tagjától fejenként 20.00 dollárt szedett be, melyhez a csoport 100.00 dollárt hozzáadott. A csoportvezető 380.00 US dollárt utalt át a Bajtársi Levél kiadási költségeinek fedezésére, mely összeget ezúton is köszönettel nyugtázzuk. (Szerk.)

Kanada

Montreál (Que.). Csoportunk a m.kir. Csendőrség alapításának 100 éves évfordulójával kapcsolatos Csendőrnapiját 1981.II.22-én tartotta meg. A délelőtti folyamán testületileg vettek részt a magyar templomainkban tartott istentiszteleteken, hol a lelkészek imádkoztak hősi halált halt és elhunyt bajtársaink lelkiüdvéért. Utána a Szt. István Kultúr Egylet dísztermében gyülekeztek hozzátartozóikkal, az egyesületi vezetőkkel és vendégeikkel műsoros díszbédre. A megjelenteket 1.30-kor Cserhalmi Ferenc örm. csoportvezető köszöntötte, kiemelve, „hogy akik nem tudtak eljönni, szívvel és lélekben velünk vannak, Hazánktól távol is híven őrizve az esküt, melyet oly büszkén tettünk...”

Ezt követően Ft. Boday Jenő S.J., atya megszentelte a csoport Jubileumi Zászlószalagját és méltatta megható szavakkal hős csendőreinket. A szalagot Oláh Pál főtörm. rangidős cső.bajtárs felesége kötötte föl a csendőrzászlóra, majd elénekelték a magyar Himnuszt és elmondották a Magyar Hiszekegy-et. Ft. Boday atya asztali imáját követte a díszbéd, melyet a Kultúr Egylet híres konyhájának remekeiből állítottak össze a vendégek meglegedésére. Ebéd után Korsós László hdgy., tb. cső., az MHBK helyi csoportjának vezetője mondott ünnepi beszédet. Részletes, gondos alaposággal összeállított beszédében ismertette a m.kir. Csendőrség történetét, szervezését, működését, amellyel az ország közbiztonságát megteremtette és fenntartotta.

Megemlítette azt is, „hogy a szegedi ellenkormány megszervezésénél ismét a csendőrség biztosította annak zavartalan kifejlődését azzal, hogy 1919 május közepén Hrabár István csendőr főhadnagy vezetésével 72 csendőr és honvéd tiszt lefegyverezte a szegedi kommunista helyőrséget és Szeged felesküdt a nemzeti kormányra. Továbbá, hogy 1920-ban a hadsereg korlátozására szóló intézkedést a kormány úgy kerülte meg, hogy „fedőnéven” különféle katonai egységeket és egyéb alakulatokat rejtett a csendőr testület neve alá. Pl. a m.kir. Müegyetemi Csendőr zászlóalj és a Csendőr Tartalék zászlóalj — a Prónay-Ostenburg-Héjjas különítmény. A NEM csendőr csapatok néha jogtalan cselekedetei károsan befolyásolták a csendőrség tekintélyét és ez volt az oka, hogy az 1927-es csendőrségi utasítás kimondja, hogy a csendőrség megerősítésére kivezényelt egyének nem használhatják a csendőr elnevezést és csendőr egyenruhát nem viselhetnek.”

Beszámol a m.kir. Csendőrség szervezetének a visszacsatolt országokra való kiterjesztéséről, annak korszerűsítéséről, továbbá a csendőrséget ért Legfelsőbb Elismerésről is, mely február 14-ének Csendőrnapi

pá való nyilvánításában jutott kifejezésre. A két világháború közötti idő különleges feladatait is megemlítve rátér az orosz megszállás után a terület felosztására, s tagjainak kegyetlen üldözésére. Értékes összefoglalását az alábbi visszaemlékezéssel fejezi be: „...„Valamennyien ismerjük az MKCsBK történetét, helyette két egyéni élményemet szeretném Önöknek elmesélni. Az első legyen válasz azoknak, akik a m.kir. Csendőrséget, illetve a csendőröket durvasággal, brutalitással vádolták. Ez legyen „Sztrájk a Marseille-i rakparton.”

1950 nyarán Marseille-ben éltem, illetve annak egyik külvárosában Szabadnapom volt, a városból hazafelé tartottam motorkerékpáron.

Ahogy a rakpart mellett hajtok el, nagy tömeget látok a rakpart bejáratánál. Leálltam az út szélén, s felkapaszkodtam az útmenti domboldalra, hogy jobban lássak. A kikötő bejáratát három sorban, lábhoz tett szuronyos puskával kb. 3-500 rohamsisakos francia „zsandár” zárja le. Előttük 1000—1500 üvöltöző, hullámzó csöcselék — a sztrájkoló dokkmunkások. A három sor meg se moccan! Öröm volt rájuk nézni. A tömeg azonban annál inkább vérszemet kapott. Kezdték felszedni az útról a macska-köveket, s dobálni a csendőröket. A három sor csak állt mozdulatlanul mindaddig, míg egyiküket fejen nem találta egy kő, s az vérbe borulva kizuhant a sorból. Én egy vezényszót se hallottam, de a három sor megindult és 10 percen belül a tömeg eltűnt, a csöcselék futott. Kb. 100 tüntető feküdt a földön szanaszét, mert bizony a francia zsandárok is megfordították a puskát és zuhogott a puskatus, s nem értek rá nézni, hogy hova ütnek. — Másnap kíváncsian vártam az újságot. Megírták! Képek is voltak róla. De egy szó sem volt a „brutalitásról!” Egy szóval se vádolták a csendőröket. A francia nép megbecsüli az ő csendőreit.”

A másik élményem a csendőr kötelességteljesítésről szól, címe: A nagycenki ejtőernyős riadó. Fialat hadnagy voltam Nagycenken, 1944 őszén. Én voltam az ún. Ejtőernyős riadószakasz parancsnoka. Du. 3 óra lehetett, amikor a pót-osztály írnok lihegve jelenti a laktanya udvaron, hogy „Hadnagy úr, alázatosan jelentem: Ejtőernyős riadó! Valaki telefonált, hogy ejtőernyősök ugrottak le a közeli erdőbe.” Nekem se kellett több, elrikkantottam magam, hogy RIADÓ, s percekben belül ott állt a szakasz cselekvésre éhesen. Gépkocsira és irány az erdő. Ahogy gurulunk Sopron felé, meglátok egy kakastollas csendőrt, szuronyos puskával menetel Sopron felé. Megállítom a menetet, megismerem, a csendőrös pk-a. „Főtörzs úr hova megy?” — kérdem. „Hadnagy úr alázatosan jelentem, megyek ejtőernyöst fogni.” — Hát akkor egy helyre megyünk — mondom — üljön föl mellém. Meg is tette, együtt gurultunk tovább. Elmondta, hogy ő volt, aki riadóztatott minket, neki meg egy utásztizedes jelentette, aki kerékpáron jött Sopronból. Mikor a szomszéd faluba értünk — a nevét már elfelejtettem — ott találunk egy tűzér üteget, annak az erdőnek a szélén, mely fölött az ejtőernyősök kiugrottak. Keresem az ügyeletes tisztet. Fialat zászlóstól kérdezem, hogy látták-e az ejtőernyősöket? Igen, mondja, láttak két repülőgépet, Messerschmidt-ek voltak, s azok dobtak le pöttartályokat, de nem ejtőernyősöket. Biztos

vagy ebben — kérdeztem — „Hogyne, — felelte — távcsövön néztem őket.” Ezt jelentettem pótosztály pk-unknak, aki elrendelte a bevonulást. Felajánlottam az öpk-nak, hogy hazaviszem. Ő azonban megköszönte és kijelentette, hogy neki meg kell találnia vagy a két ejtőernyöst, vagy a két tartályt, letisztelgette és elment. Másnap 9 órakor jelentette az irodán, „...hogy megtalálta a két tartályt — hajnali 5 órakor, egész éjjel kereste.” — Addig meg nem állt, nem nyugodott, míg a bizonytalan kérdésre a bizonyítékot meg nem szerezte. Ez volt a magyar csendőr kötelességtudata.”

Az ünnepi beszéd után üdvözlések következtek. Vitéz Pöthe Gáspár bs. az MHBK kanadai főcsoportvezetőjét helyettesítve majd Magyar Lajos a Szt. István Kultúr Egylet elnöke, mint házigazda is, hangsúlyozta a csendőrség fontosságát az ország rendjének védelmében, majd elismeréssel adózott a csendőrök emigrációban végzett önzetlen munkájának.

Az üdvözlések elhangzása után az ünneplő közönség egy perces néma felállással adózott a honvédő háborúban elesett, börtönökben még mindig sínylődő, kínzókamrákban mártírhalált halt, valamint a világon szétszórva idegen földben porladó Bajtársaink emlékének. Ezt követően Spalovszky Mihály hdgy., tb.cső. ez alkalomra írt versét szavalta el Spalovszky Mihályné:

Emlékezzünk!

1881 — 1981

*Az elmúlt dicső évezredünk mozaikja nem volna teljes,
Ha 100 évvel ezelőtt az utolsó kockán nem lett volna
A magyar királyi csendőr neve.*

*Dunántúl lankáin, Nagy-Alföld tanyáin, Délvidék hullámzó buzatábláin,
Erdély havasain, Ruténföld szorosain, Tokaj nektárt csepegtető dombjain,*

Csallóköz és Felvidék, hazájukba visszavágyó testvéreink közt...

Ott ringott a díszes kakastoll! Mintegy üzenve...

Békét és biztonságot hozok tinéktek.

Ragyog a járőrjelvény, bevilágítja az utat, a járőr biztos úton halad.

Biztos volt a léptük, tiszta a gondolatuk:

„Szolgálni híven, becsülettel, vitézül Mindhalálig”

a Hazát és az ország népét.

Nyugodt álmok őrei, egyéni javak védői,

Ti voltatok és vagytok, magyar csendőreink!

Emléktek soha el ne vesszen, áldja meg a jó Isten azt a szülő keblet,

Mely ilyen hősokeket nevelt a Magyar Nemzetnek!

A vers szívből jövő, mély érzéssel való elmondását a közönség szemében könnyel, szünni nem akaró tapssal köszönte meg. A hivatalos rész befejeztével Pál Imre törm., a csoport alapítójának unokái zongoraszá-



A New Brunswick-i Csendőrnapon résztvevő bajtársak egyik csoportja 1981.III.7-én.

virágokkal, de tudjuk és érezzük, hogy a felszabadulás ideje egyre közeledik és akkor könnyes szemmel borulunk le sírjaitok előtt és megkapjátok Bajtársak az elmulasztott végtisztességet... Híven, Becsülettel, Vitézül, Mindhalálig!"

Utána felolvassa többek között összejöveteleik hűsége résztvevőjének Nt. Bertalan Imre ref. lelképásztornak üzenetét, aki hivatalosan van távol, aki lelki szemeivel követi az ünneplés minden mozzanatát: „Isten áldd meg a magyart, hozz rá vígesztendőt... Istenünk add meg a vígesztendőt, ne csak itt New-Brunswick-on, nem csak egy estére szólót. Hozz egész népünkre vígesztendőt, hosszantartó boldogabb jövőndöt!”, s köszönti az egybegyülteket szeretettel.

A műsorszámokat követő gratulációk után Ft. Dr. Füzér Julián O.F.M., plébános mondott vacsora előtti imát, szép szavakkal emlékeztetve meg a csendőrségről. Ekkor kezdetét vette a gondosan előkészített társasvacsora. Az ízletes ételek, frissítők, italok ez évben is segítettek megteremteni a kellemes hangulatot. A vacsora után megkezdődött a tánc. A csoportvezető azon bejelentését, mely szerint ez lett volna az utolsó megrendezett Csendőrnapi, a közönség általános tiltakozása követte. Megindult az érvelés, hogy a Csendőrnapi nem szabad abbahagyni, s többen felajánlották segítségüket a munka megosztására. A csoport barátai, tb. tagjai, főbben kérdezték, hogy minek abbahagyni akkor, mikor New-Brunswick és környékén a Csendőrnapi mindig nagy eseményt jelent, s a legjobban látogatott este. Végül is a csoportvezető ígéretet tett, hogy az összejövetelet továbbra is megrendezi, miután a csoport tagjai között is

vannak olyanok, akik tovább akarják folytatni. (H.S. 1981.III.17.)

A jubiláris Csendőrnapi alkalmával Zimonyi Vendel bs. a csoport 14 tagjától fejenként 20.00 dollárt szedett be, melyhez a csoport 100.00 dollárt hozzáadott. A csoportvezető 380.00 US dollárt utalt át a Bajtársi Levél kiadási költségeinek fedezésére, mely összeget ezúton is köszönettel nyugtázzuk. (Szerk.)

Kanada

Montreál (Que.). Csoportunk a m.kir. Csendőrség alapításának 100 éves évfordulójával kapcsolatos Csendőrnapiját 1981.II.22-én tartotta meg. A délelőtt folyamán testületileg vettek részt a magyar templomainkban tartott istentiszteleteken, hol a lelkészek imádkoztak hősi halált halt és elhunyt bajtársaink lelkiüdvéért. Utána a Szt. István Kultúr Egylet dísztermében gyülekeztek hozzátartozóikkal, az egyesületi vezetőkkel és vendégeikkel műsoros díszebédre. A megjelenteket 1.30-kor Cserhalmi Ferenc örm. csoportvezető köszöntötte, kiemelve, „hogy akik nem tudtak eljönni, szívvel és lélekben velünk vannak, Hazánktól távol is híven őrizve az esküt, melyet oly büszkén tettünk...”

Ezt követően Ft. Boday Jenő S.J., atya megszentelte a csoport Jubileumi Zászlószalagját és méltatta megható szavakkal hős csendőreinket. A szalagot Oláh Pál főtörm. rangidős csö.bajtárs felesége kötötte föl a csendőrzászlóra, majd elénekelték a magyar Himnuszt és elmondották a Magyar Hiszekegy-et. Ft. Boday atya asztali imáját követte a díszebéd, melyet a Kultúr Egylet híres konyhájának remekeiből állítottak össze a vendégek meglegedésére. Ebéd után Korsós László hdgy., tb. csö., az MHBK helyi csoportjának vezetője mondott ünnepi beszédet. Részletes, gondos alapossággal összeállított beszédében ismertette a m.kir. Csendőrség történetét, szervezését, működését, amellyel az ország közbiztonságát megteremtette és fenntartotta.

Megemlítette azt is, „hogy a szegedi ellenkormány megszervezésénél ismét a csendőrség biztosította annak zavartalan kifejlődését azzal, hogy 1919 május közepén Hrabár István csendőr főhadnagy vezetésével 72 csendőr és honvéd tiszt lefegyverezte a szegedi kommunista helyőrséget és Szeged felekküldött a nemzeti kormányra. Továbbá, hogy 1920-ban a hadsereg korlátozására szóló intézkedést a kormány úgy kerülte meg, hogy „fedőnéven” különféle katonai egységeket és egyéb alakulatokat rejtett a csendőr testület neve alá. Pl. a m.kir. Műgyetemi Csendőr zászlóalj és a Csendőr Tartalék zászlóalj — a Prónay-Ostenburg-Héjjas külföldi. A NEM csendőr csapatok néha jogtalan cselekedetei károsan befolyásolták a csendőrség tekintélyét és ez volt az oka, hogy az 1927-es csendőrségi utasítás kimondja, hogy a csendőrség megerősítésére kivezényelt egyének nem használhatják a csendőr elnevezést és csendőr egyenruhát nem viselhetnek.”

Beszámol a m.kir. Csendőrség szervezetének a visszacsatolt országrészekre való kiterjesztéséről, annak korszerűsítéséről, továbbá a csendőrséget ért Legfelsőbb Elismerésről is, mely február 14-ének Csendőrnapi

mokkal szórakoztatták a közönséget, majd megindult a nóta, s a katona, a csendőr élet szépségei elevenedtek meg, s a közönség a kora hajnali órákig együtt maradván ünnepelték a bajtársak vendégeikkel a jubileumi évfordulót. Műsorvezető volt szakszerűséggel és pontossággal Spalovszky Mihály bs. A csoportot a Toronto-i Találkozón a csoportvezető vezetésével küldöttség képviselte. (Cs.F. 1981.III.13.)



Bajtársaink és vendégeink a főasztalnál a Montreal-i Csendőrnapon 1981.II.22-én.



Cserhalmi Ferenc őrm.csop.vez. üdvözli a vendégeket.



Az MKCsBK Montreal-i csoportjának JUBILEUMI ZÁSZLÓSZALAGJA



Korszós László hdgy.tb.cső. ünnepi beszédet mond a Montreal-i Csendőrnapon 1981.II.22-én.

Welland — Niagara Falls (Ont.). Welland és környékbeli csoportunk hagyományos Csendőrnapi összejövetelét Niagara Falls-on, a Hungarian Tavern „Magyar szoba” különtermében tartotta meg 1981.IV.4-én társasvacsora keretében, ahol a bajtársak feleségeikkel együtt teljes számban megjelentek. A műsort a csoportvezető nyitotta meg, üdvözölte a megjelenteket és felkérte Dr. Fáy István tart. fhdgy. író bajtársunkkal az emlékbeszédet elmondására. A szónok Csendőrnapi megemlékezését a Kanadai Magyarság 1981.I.31-iki számában hozta, s azt a B.L. 1981/1. számában ismertettük. Ez alkalommal szólt a m.kir. csendőrség béke és háborús teljesítményéről, hősi helytállásáról. Beszéde során még megemlékezett a 36 évvel ezelőtti április 4-ről, mikor is Magyarország legnyugatibb része is orosz megszállás alá került. Utána a csoportvezető kiosztotta a JDÉ okleveleket. Az izletes vacsorát követő beszélgetés kitünő hangulatban tartott a késő éjjeli órákig. — A hamiltoni csoport meghívására résztvettek az ott, III. 8-án a 100 évfordulóval kapcsolatos műsoros emlékesten is. (M.J. 1981.IV.7.)

Welland-Niagara Falls (Ontario). Csoportunk ebben az évben 1981.VII.12-én rendezte meg szokásos évi piknikjét a már megszokott helyen, Lukács Ernő bs. farmján, ezuttal a **Hamilton-i** bajtársakkal karöltve. Csoportunkon kívül a Hamilton-i, Delhi-i és a Buffalo (N.Y.) bajtársak csaknem teljes számban megjelentek feleségeikkel együtt. Összesen kb. 80-an jöttünk össze. A vacsora bográcspörkölt volt galuskával, krumplival. Bizonyos, hogy izlett, mert mind elfogyott. A szakács Kolozsvári Zsigmond bs. volt. Tarnócy Gyula bs. csop. vez. üdvözölte a megjelenteket. Utána Deme Lajos bs. emlékezett meg a nem rég elhunyt **Fáy Ferenc**, emigrációnk egyik legnagyobb költőjéről. A méltatást a jelenlévő Dr. Fáy István, a költő testvérbátyja, köszönte meg. Sorsolás is volt. Az 1. díjat, egy filc-rátétes retikült, Simon Imréné (Ilonka) csendőrszöveg, míg a 2. díjat jelentő hímzett terítőt Dr. Perlaky Gyula fhdgy. bs. nyerte. A piknik kitünő hangulatban a késő esti órákban ért véget igen szép erkölcsi és anyagi sikerrel. A B.L. kiadási költségeire a csoport egyidejűleg 100.00 dollárt utalt át, (M.J. 1981.VIII.20.) mely összeget köszönettel nyugtáz a B.L. kiadóhivatala.

Hamilton (Ont.). Csoportunk a m.kir. Csendőrség alapításának 100 éves évfordulójáról a helybeli Irodalmi Kör rendes havi előadása keretében emlékezett meg. Az előadást a r.k. magyar egyház dísztermében tartották meg 1981.III.8-án. A szépszámú hallgatóságban a helyi és környékbeli vendégek között ott voltak a Niagara Falls-Welland bajtársak Máté János v.tör., csoportvezetőhelyettségben az élen, valamint a Courtland-iak, a Dohányvidékről Pásztor Béla főtörm. vezetésével.

Megjelent még az előadáson Czajkowski Henrik, a volt Lengyel Légiónak tisztje, a helyi Polish Congress tagja, aki elhozta és felállította a lengyel zászlót, melyet a közönség hosszú, lelkes tapsal fogadott. A lengyel együttérzésért megnyilatkozó szívből jövő köszönet bizonyosságul szolgált annak, hogy az 1100 éves lengyel-magyar történelmi barátság ma is elevenen él a magyarok szívében.

Testületünk 100 éves történetéről Deme Lajos szds., a csoport volt vezetője

tartott előadást. Ismertette a m.kir. Csendőrség felállítását, működését, szervezését, fejlődését. Kitért arra is, „hogy a csendőrkisegítő szolgálatban kakastoll-forgós vadászkalapot viseltek. A kakas az éberség jele a címertan tanúsága szerint is, nem hiába volt látható református templomaink tornyai is. A vadászkalap a vadászcsapatoknak, a volt cs.kir. közös hadsereg elit csapatainak volt a viselete. Ez jelentette egyúttal tradíciójuk átvételét is. A gyors mozgás, a rajtaütés, az azonnali cselekvés és pillanatnyi elhatározó képesség a csendőrnak is a tulajdonsága lett. Mikor egy-egy csendőrkisegítő kiment a messzi tanyákra, vagy Erdély vagy a Felvidék magas hegyei közé nem vihette magával a BTK-t, s más segédleteket. Azoknak a fejükben kellett, hogy legyenek. Ott a helyszínen kellett a cselekményt nyomozni, minősíteni és az eljárást megindítani.”

Amikor a magyar jogrend megszűnt, s az ország az orosz megszállásnak esett áldozatul, a csendőrség tagjai — akiket kézrekerítettek — megmarcolásnak, embertelen kínzásoknak, kivégzéseknek estek áldozatul. Csak keveseknek sikerült a nyugati országokban új életet kezdeni.

„Az emigrációban a csendőrkisegítő értékes és tekintélyes része mindjárt beállott a magyar emigrációs munkába. Templomok, kultúrházak és magyar célú intézmények megszervezése és felépítése révén. **Gérus István** és **Suller János** helybeli ókanadás bajtársaink mindnyájunk számára példát mutattak évtizedes munkájukkal!”

Ugyancsak Deme Lajos bs-unk röviden ismertette ez alkalommal a Magyar Nemzeti Bank csendőrkisegítőjének történetét, melynek feladata volt a bank 365 mázsa színaranyának, a pengő aranyfedezetének megőrzése, amíg azt az amerikai hadsereg védőőrzetébe átadhatták. Az aranykészlet a háború után sértetlenül került vissza Magyarországra. Az előadást a hallgatóság komoly érdeklődéssel és tetszéssel hallgatta végig. (B.L. 1977/1. szám.)

Utána az Irodalmi Kör elnöke emlékbeszédében visszavitte hallgatóit 150 évvel ezelőtt lefolyt lengyel forradalom és szabadságharc idejébe (1830-31), mikor a párizsi forradalom hatására ismét fegyvert fogott a lengyel nemzet, hogy I. Miklós orosz cárral szemben kivívja függetlenségét. A szabadságharc kiemelkedő hőse Bem József volt kezdetben kapitány, majd ezredes, s a tüzérség főparancsnoka. Az orosz túlerő — Paskievics nagyherceggel az élen — Osztrólenkánál vérbe fojtotta a szabadságharcot. Az előadó végigvezette hallgatóit Bem József egész életén, Carnow-i születésétől kezdve a lengyel-portugál-, osztrák és a magyar forradalmakban ill. szabadságharcokban való dicsőséges részvételén át egészen addig, míg mint a törökországi Aleppo basája 56 éves korában fölétele végéhez ért. Beszédjében kiemelte Bem József és Petőfi Sándor öszi-fiúi meleg kapcsolatát.

A közönség lelkes tapsokkal jutalmazta az egy óráig tartó nagyon rövid előadást. (S.M. 1981.III.12.)

Calgary (Alberta). Ft. Msgr. vitéz Vargha Gábor a Vitézi Rend Főkértartó-Kincstárnoka (Németország) a Vitézi Rend nyugatkanadai székfoglalósági meghívására 1981.V.18-án Calgaryba érkezett. Május 23-án

az Árpádházi Szt. Erzsébet magyar plébániatemplomban ünnepélyes szentmisét mondott és résztvett az annak keretében tartott Vitézi Avatáson. A hagyományos szertartáson ott voltak a társadalmi és bajtársi egyesületek képviselői. A megjelentek részére a temetőlátogatás után a Kálvin Magyar Református Egyház Kossuth-termében fogadás volt. Másnap, 24-én, vasárnap tartotta meg a város magyarsága a Hősök napját az MHBK helyi csoportjának rendezésében, s emlékezett meg ezen közösség működésének 30 éves évfordulójáról. Mindkét templomunkban tartott nagymise ill. istentisztelet a Hősi Emlék és az Emléktábla megkoszorúzása követte, mely után a Palliser Nagyszálló báltermében fogadás és díszebéd volt. Az ünnepi beszédet Msgr. vitéz Vargha Gábor bs-unk tartotta, míg a jubiláló csoportot vitéz Duska László az MHBK központi vezetője köszöntötte. A zárószavakat Zsitvay Sándor hdp. örm., a helyi csoport vezetője mondotta, s kiosztotta a tagoknak a csoport MHBK emléklakettjét.

Főszéktartó bajtárs ezenkívül résztvett V.20-án vitézi közgyűlésen, majd V.25-27-ig a Sziklás Hegységben tartott vitézi táborozáson, s meglátogatta az V.31-én Hősök napját tartó Los Angeles-i (Cal., USA) bajtársakat. A látottak szépségével és kellemes emlékekkel VI.3-án utazott vissza Németországba.

Calgary (Alberta). Az MKCsBK helyi csoportja 1981.VII.26-án a város Edworthy parkjának árnyas fái alatt tartotta meg tisztújító közgyűlést. A gyűlést Szelei József cső. csoportvezető nyitotta meg. Kérésére Dr. Kiss Gyula tájékoztatta röviden a megjelenteket a Torontóban V.17-én tartott megbeszélésről, majd a tisztújítás következett. A lelépő csoportvezetőnek igen eredményes és sikeres működéséért a rangidős bajtárs mondott köszönetet, majd a választásra került a sor. A nyílt szavazásos választás eredményeképpen a megjelentek egy év tartamára Vörös Imre örm-t választották csoportvezetőnek, aki a tisztséget elfogadta.

Dr. Kiss Gyula:

A Központi Jubileumi Csendőr Találkozó Torontóban (Ont. Kanada.) 1981. május 15—17-ig

a.) Előkészületek.

A m.kir. Csendőrség alapításának 100. évfordulójára tervezett világtalálkozót 1979-ben megtartott általános szavazás előzte meg. A B.L. 1979/1. számához a Vezetőség szavazó-lapokat adott ki, melyeket Vezető bs-unk 1980.I.19-én kiértékelte. Az eredmény alapján a kanadai Toronto városát,



*Csendőr Jubileumi
Emlékvacsora
1981-1981*

HÍVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL

Ontario tartomány székhelyét választotta a találkozó helyéül, az időpont pedig 1981. május 15—17-e lett. Döntését indokolta Toronto fekvése, Amerika és más földrészek felé való jó összeköttetése, majd a várható kellemes, tavaszi időjárás. Mindezek mellett nyomott a latban mindannyiunk adományából a hosszú éveken át gonddal összegyűjtött, áldozatosan fenntartott, egyedülálló MKCsBK Múzeum meglátogatásának a lehetősége is. Ezt követte a Rendező bizottság tagjainak kinevezése és felállítása a megnyilvánult érdeklődésnek megfelelően az alábbiak szerint:

Elnök: Vitéz Baranchi Tamáska Endre, főszertartásmester és főrendező: Vitéz Kövendy Károly CM, tagjai pedig: Dr. André László (U.S.A.), Cserhalmi Ferenc, Deme Lajos (Kanada), Gaál Mihály, az elhunyt Madarász Ernő helyett (USA), vitéz Hamvas J. József, Kerekes Albert, Dr. Kiss Gyula, (Kanada), Dr. vitéz Körössy Zoltán (USA), Seregélyes Márton és Dr. Szalontai Sándor (Kanada).

A személyes összeköttetés fölvetelét azonban nagyban akadályozta a tagok között fönnálló nagy földrajzi távolság, miért is a Bizottság még az alábbi bajtársakat kérte és vette föl:

Finta Imre, Jakab Iván, Kiss Károly, vitéz Máté Károly, Peterdy Mihály és Varga Géza, valamennyien a torontói csoport tagjai, akik sok éven át rendezték a csoport sikeres összejövetelét. Így a rendezői munkát fel is osztották egymás között az alábbiak szerint:

A védnökök ügye: Peterdy Mihály, pénztár és meghívó: Dr. Szalontai Sándor, szállodai elhelyezés: Jakab Iván, műsor: Vitéz Hamvas J. József, Terembiztosítás, rendezés: Kiss Károly, Peterdy Mihály, vitéz Máté Károly, vacsora: Vitéz Kövendy Károly, résztvevők és ültetés: Finta Imre. A munka megindult. 1980.X.31-én jelentkezési íveket adtak ki a B.L. 1980/2. száma mellékletként, s kérték azoknak 1981.III.1-ig való kitöltését és beküldését. Az adatok tájékoztatólag szolgáltak a várható létszámra, valamint a szállás és a vacsora igénylésére vonatkozólag.

1981.III.2-án a helybeli, más városban lakó és külföldi csendőrökhöz, csendőrbarátokhoz, valamint a csoport régi jóbarátaihoz fordultak a helyi magyar sajtó útján, s kérték őket védnökség vállalására, hogy ezzel hozzájáruljanak az ünnepség sikerének biztosításához. Ilyen úton a meginduláshoz szükséges anyagiakat óhajtották biztosítani (A védnöki főajánlás összege 25.00, míg a fővédnöké 100.00 dollár volt). A védnökök és fővédnökök nevei később a meghívón kinyomtatásra kerültek.

Ismerkedési-est céljaira biztosították a helybeli Árpádházi Szt. Erzsébet r.k. templom egyik termét, hol majd 1981.V.15-én a messze földről érkező bajtársak hozzátartozóikkal együtt még a társasvacsora előtt találkozhatnak régi barátaikkal és megbeszélhetik további terveiket.

Maga az ünnepség céljaira a Kanadai Magyar Kultúr Központ nagy közönség befogadására is alkalmas Árpád termét foglalták le 1981.V.16-ára.

Szállodai szobákat a Carlton Hotel-ben (30 Carlton St.) foglalnak, mely központos fekvésű és árai mérsékeltek. (Egy szoba egy napra kb. 35.00 kanadai dollár.)

A szállodában megszálló vendégek részére autóbust béreltek, mely a

17-iki istentiszteletekre és a koszorúzáshoz és vissza rendelkezésre fog állani.

Több más, időt, energiát, utánjárást igénylő számtalan tennivaló volt még, melyeket a bizottság tagjai mind lelkesedéssel vállaltak és végezték.

b.) Találkozó

A vidéki és külföldi vendégek már napokkal előbb érkeztek, hogy a Múzeumot megtekinthessék, melynek gazdagsága, anyagának hihetetlen sokfélesége, a különféle történelmi és testületi emlékek, fegyverek, ruházati cikkek, kitüntetések és okmányok már régen előkészítve várták a látogatókat.

Megérkezett Ausztráliából Utczás Mihály és felesége, Dr. Szentandrásy Elek, Péterffy Zsombor, s Lukács Lajos. Európából Sütő István fhdgy., Délamerikából Kulifay László fhdgy., az Egyesült Államokból vitéz Baranchi Tamáska Endre az MKCsBK központi vezetője, valamint Szelei József cső. a Calgary-i csoport vezetője a nyugatkanadai Albertából, s még sokan mások. Szinte mindannyian készségesen segítségére voltak a rendezőknek akkor, mikor legtöbb volt a tennivaló.

Már a hét vége előtt folyt a teremrendezés a Kanadai Magyar Kultúrközpontban, a Magyar Házban, ahol az Árpád terem volt biztosítva a szombat esti vacsorára.

V.15-én estére 7 órára várták a rendezők az Árpádházi Szt. Erzsébet templom nagytermében a bajtársakat és hozzátartozóikat. Peterdy Mihály és felesége, Kiss Károly, Garay Ferenc, továbbá Dr. Szalontai Sándor és vitéz Kövendy Károly főrendező fogadták a vendégeket. Mit tagadjuk, az évek bizony elszaladtak, mióta a régi jó bajtársak látták egymást. Hogy az ismerkedés könnyebben menjen a lelkes rendezők névcédulákat tűztek fel az érkezők mellére. Ez nagy segítség volt, csak egy volt a bökkenő: föl kellett tenni a szemüveget. Szóval a rendezők mindent megtettek, amit csak tudtak, de egyet nem, nem tudtak visszafizetni bennünket. Finom kávé és kitűnő tepertős-pogácsát kaptunk.

Másnap, V.16-án d.e. 10 órától d.u. 3-ig felváltva vagy százan is nyüzsgtek a vendég bajtársak a laktanyában. Sokan hoztak ereklyéket, többen csak letették és így egyik másik adományozó neve ismeretlen maradt. Ugyanekkor a rendezők a végső simításokat végezték az Árpád teremben. Maga a terem Árpádházi vezérek és királyok név-pajzsaival és zászlókkal, fényszórókkal, mikrofonnal felszerelve készen állott. A színpad hátterét egy nagy Budapest látkép képezte a Duna hidakkal, a volt királyi várral. A színpadon már fölállították Karancs László főtörm. (Toronto) által remekbe készített talapzatra a Bajtársi Levél által adományozott, Domokos Sándor fhdgy. szobrászművész által elkészített „A CSENDŐR” c. mellszobrot — készen a leleplezésre.

A tiszemélyes kerek asztalok gondosan megterítve várták a vendégeket.

Nem irigyeltük Finta Imre szds. bs-unkat, akinek az ültetés nehéz munkáját kellett elvégeznie, de úgy ám, hogy mindenki barátaival együtt, de ugyanakkor többi barátai közelében is lehessen és jól láthassa a szín-

padon majd lejátsszódó eseményeket. 7 óra előtt pár perccel még pót-asztalokat kellett beállítani, de végül is mindenki megkapta helyét és közel a vendég elhelyezve várta az ünnepség megkezdését. A teljesen megtelt Árpád terem zsongott, mint a méhkas. Bajtársaink megilletődött mosolyával az arcukon, MKCsBK jelvényel és régi kitüntetésekkel a mellükön jártak asztaltól asztalig, keresvén egymást, hogy hát csakugyan eljött-e akiket vártak, akik bizony kicsit megkopaszodtak, de a tekintetük, a szemük az ugyanaz...

7 óra már elmúlt, mikor a Rendező Bizottság részéről Dr. Szalontai Sándor g.fhdgy. lépett a mikrofon elé, s megilletődött szavakkal köszönt a közönséget, örömeinek adva kifejezést, hogy a sok hónapos előkészület és munka eredményeként összejöhattünk. Fölkérésére Ft. Jasch-Balázs S.J. atya imádkozott, kérése Isten áldását az egybegyűltekre. A vacsora kezdetét vette. A töltött káposzta, töltött csirke körítésekkel és szombás szeletekkel párolgó tálak sűrűn követték egymást, majd tetszés szerinti jó magyar borok, almásrétés és feketekávé következett. A kitűnő és bőséges vacsora bebiztosította a testvéries, bajtársias hangulatot. Az étkezés utáni imát Nt. Seress Ödön ref. lelkipásztor mondta.

A műsor következő része volt maga az ünnepség. Vitéz Hamvas J. József a „Vigyázz” kürtjelet játszotta a zongorán, majd vitéz Kövendy Károly főrendező lépett a mikrofon elé, s „Adassék tisztelet a zászlóknak” bejelentésére a közönség felállva, tapsokkal fogadta a kanadai és magyar nemzeti zászlókat hozó küldöttséget, magyar ruhás fiatalokat a nagyogó díszbe öltözött igazi csendőr-járórt, mely a színpadon, Budapest látképe előtt, a szobor mindkét oldalán helyezkedett el. A magyar és a kanadai himnusz eléneklése után a főrendező és műsorvezető bemutatja vitéz Baranchi Tamáska Endrét, a MKCsBK központi vezetőjét, aki az ünnepséget többek között az alábbi szavakkal nyitotta meg:

„Bajtársi szeretettel köszöntök minden volt m.kir. csendőrt a határon innen és túl. Külön is köszönet illeti azokat, akik fáradságot és költséget nem kímélve szinte a világ másik oldaláról jöttek, hogy együtt tudjunk ünnepelni. Szívem melegeivel köszöntöm a csendőr hozzátartozókat és minden egyes jó magyart, akik eljöttek hozzánk, hogy velünk üljék meg ezt a nevezetes évfordulót. Szavaimat a régi csendőr jelszavunkkal zárom: **Híven, Becsületel, Vitézül!**

Előre a második száz esztendő felé!”
Ezután a főrendező a színpadra kérte vitéz Ághy-Asbóth Zoltán ezds. (Hales Corners, Wisc. USA) és vitéz Hangodi János alhdgy. (Victoria, B.C., Kanada) rangidős bs-ainkat, akik vezető bs-unkkal együtt leleplezték és fölavatták a CSENDŐR szobrot:

Vezető bs-unk többek között az alábbiakat mondta:
„...1945-ben a kommunisták ledöntötték a Böszörményi úti csendőr laktanya bejáratánál álló bronz csendőrszobrot, mert még ennek komoly, szózatlan tekintetétől is rettegetek. Annak képe azonban nekünk, csendőröknek örökre a szívünkbe, lelkünkbe van zárva. A 100 éves évfordulón a szobrot avatunk. Szerényet, mert nem akartunk sohasem hivatkozni. Amit a múltban tettünk, azt egy alkotmányos ország törvényei sze-

rint tettük. Legyen ez a szobor egy memento, hogy amíg egy csendőr is él — a földtekének bármely részén is — mi sohasem fogjuk elfelejteni hős és vértanú bajtársainkat. Adja az Úristen, hogy ez a szobor minél hamarább visszatérhessen hön szeretett Hazánkba, mely újra független és szabad lesz, mert mi

Hiszünk egy Istenben, hiszünk egy hazában,

Hiszünk egy isteni örök igazságban,

Hiszünk Magyarország föltámadásában!

Ezután a műsorvezető színpadra hívta a közönség köréből az összes volt csendőröket, hogy a jubileumi szobor előtt a rangidős bajtársakkal kezet fogjanak. Mintha sorakozó lett volna. A külföldi, vidéki és helybeli csendőrök egymás után keltek föl asztalaiktól és megindultak a középen kettésével egymás után a színpad felé. A színpadra érve hajlott hátukon megfeszült a kissé bő, vagy szűk ünnepi ruha, tekintetük megerősödött és szemük csillogott, mikor a műsorvezető bemutatta őket, s kezet fogtak Vezető és a rangidős bajtársakkal. Ebben a kézfogásban benne volt az elmúlt csendőrellet minden szép emléke, a fiatalság, de a bánat, a keserűség és a csalódás is... mégis, éreztük, hogy megint egyek vagyunk... azon az estén... utoljára.

Utána szinte véget érni nem akaró fényképezés következett, egyenkint, barátokkal, vagy a járőrrel, a zászlók és a szobor előtt... hogy ne múljon el ez az este egy közös emlék nélkül.

Ezt követte az esti műsor harmadik része válogatott számokkal, melyet Pál Julika vezetett le, kedvesen szépen, tiszta magyarsággal. Vitéz Hamvas J. József szavalta el Domokos Sándor „A hősi emlékmű” c. versét. Utána Lőrincz Dezső énekelt, kinek erdélyi dala ismétlésébe a közönség is belekapcsolódott és együtt énekelt a művésszel.

Az ünnepi beszédet Dr. Zsigmond András, a „Magyar Élet” (Toronto) főszerkesztője (Lásd a 2. Fejezetben) mondotta. Beszédében válaszolt arra a kérdésre, „hogy ma, amikor 36 év óta tulajdonképpen feladatát konkrétan betöltő, teljesítő csendőrség nem létezik: érdemes-e 100 éves évfordulót ünnepelni? Válaszunk — mondja a szónok — fenntartás, habozás nélkül: igen! Érdemes, sőt kötelességünk is, mert ez a nagyszerű intézmény egy örök eszmét is hirdet: a rendet és a törvényt, mely minden emberi együttélés alapja!”

A hallgatóságot mélyen lebilincselő beszédét többször szakította meg a közönség tapsa, mely a Magyar Hízekegy közös elmondásával ért véget. A következő szám a Kodály Együttes (Toronto) toborzó és Pontozó táncai voltak, melyeket lelkes fiatalok kitünően betanulva adtak elő. Utána Győri Klotild a Művész Színház (Toronto) primadonnája énekelt vitéz Hamvas J. József zongorakíséretével. A nagyszerű énekszámok után vitéz Hamvas J. Józsefné, Végh Klára szavalta el Hajas István örökszép versét: A kakastollasokat. A szebbnél szebb számokból álló, fennakadás nélkül levezetett műsor vitéz Kövendy Károly főrendező záró szavaival és az Erdélyi Himnusz közös eléneklésével ért véget. Ezek után kezdetét vette egymás felkeresése, meglátogatása. Szinte mindegyik asztalnál régi barátok mondták el egymásnak, hogy mi minden történt, mióta

em látták egymást, amiről most annyi idő után is olyan jó elbeszélgetni.

c.) Az '56-os Hősi Emlék megkoszorúzása.

Megbeszélés.

A nagy távolság miatt a bajtársak egy része már a reggeli órákban elutazott. Akik azonban tehettek, valamint a helybeliek tömegesen vettek részt a 11 órás ünnepi nagymisén és istentiszteleten a magyar templomainkban. Lelkipásztoraink mindkét esetben megemlékeztek a 100 éves évfordulóról, majd imádkoztak elesett és mártírhalált halt bajtársaink lelkiüdvéért. A hívek, illetve a gyülekezet befejezésül elénekelték a magyar Himnuszt.

Közvetlen utána külön autóbusz vitte a bajtársakat és hozzátartozóikat az Ontario tó partján létesített Budapest parkba, ahol néhai ifj. Tölgyessy Viktor szobrászművész alkotása állott, az '56-os Hősi Emlék, előtte a kanadai katonai kegyeletet jelképezve földbeszurt szuronyos puská. Rajta csendőrkalap, mellette pedig teljes díszben — kakastollukat lobogtatta a csípős keleti szél — a csendőr járőr.

50-60 fős közönség sorakozott föl a Találkozó központi Rendező Bizottsága mögött, mikor vitéz Baranchi Tamáska Endre központi vezetőnk az alábbi szavak kíséretében helyezte el az Emlékre kegyeletünk koszorúját:

„Több ezeréves szokás a keleti népeknél az ősök, a hősök tisztelete. Mi magyarok is keletről jött büszke nép vagyunk még sok évszázad után is megtartottuk ezt a szép ősi szokást. A mai Magyarországon azonban nem jut virág, koszorú, vagy gyertya a begyepesedett magyar hősi sírokra. Ez otthon csak az orosz katonai síroknak jár.

Ezért kegyelettel helyezem el a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség koszorúját a magyar hősök emlékművére, mert mi, szívünk utolsó dobbanásáig sohasem fogjuk elfelejteni hőseinket és vértanuinkat, kik a legdrágábbat életüket áldozták a Hazáért.

Legyen áldott az emléke a sok ezer magyar csendőr hősnek és vértanúnak!”

A Himnusz eléneklésével véget ért a MKCsBK testületünk, a volt m. kir. Csendőrség alapítása 100 éves évfordulójának emlékére tartott ünnepi megemlékezés.

A koszorúzás után az ott megjelentek Ferenczy Tibor bs., a Csárda Étterem tulajdonosának meghívására a Csárda különtermében gyűltek össze, s ott megbeszélést tartottak.

Már a Találkozó előtt ugyanis és alatta is több oldalról felmerült annak szükségessége, hogy megfelelően meghirdetett és előkészített közgyűlés tartassék, mely tárgysorozatába fölvenné az alábbi pontokat: Az MKCsBK további működése. A „Bajtársi Levél” szerkesztése és kiadása 1982-től. A csendőr „Életleírások” további megőrzése. Az MKCsBK irattár, könyvtár, levéltár és Múzeum fenntartása és további megőrzése.

A megbeszélést vitéz Baranchi Tamáska Endre az MKCsBK központi vezetője nyitotta meg. Jelen voltak vele együtt az alábbiak:

Ausztráliából: Dr. Szentandrassy Elek (Melbourne, Victoria),

Európából: Sütő István (Klagenfurt, Ausztria).

Délamerikából: Kulifay László (Munro, Argentína), továbbá az

Egyesült Államokból: vitéz Ághy Asbóth Zoltán, Molnár István és felesége. Dr. Balló István, Dr. vitéz Vitézy László és Palló Viktor tb. cső.

Kanadából: vitéz Thassy Plávenczky Ferenc, Dr. Szalontai Sándor, vitéz Kövendy Károly CM, Cserhalmi Ferenc és felesége és László fia, id. Seregélyes Márton, Deme Lajos, Szelei József, Finta Imre, Oláh Pál, Pataki József és felesége, vitéz Máté Károly, Felföldi István, Görgey Kálmán és Dr. Kiss Gyula és felesége.

Vezető bs-unk fölkérte Kulifay Lászlót, hogy Dr. Rektor Béla (Tucson, Az., USA) távollétében olvassa fel vitéz Vattay Ferenc ezds., (Los Polvorines, Argentína), az MKCsBK volt vezetőjének „Felhatalmazás” c. 1981.V.2-án kelt üzenetét. Kulifay bs. az alábbi szöveget olvasta fel:

„Kedves Bajtársak! M.Kir. Csendőrök!

Arról kaptam hírt, hogy a bajtársak között van olyan áramlat, mely szerint a MKCsBK 1981 év végén beszüntetné működését és beolvadna az MHBK-ba. Ez a közlés engem mélyen lesújtott. Ezt még gondolatban is vétkesnek tartom. Ennek csak személyi háttere lehet.

Ez a megszüntetési terv az 1947. évi grazi Asztaltársaságnak — melynek Jegenyés Pál főtörm. bs. volt az alapítója és ebből fejlődött Salzburgban a MKCsBK, melynek első vezetője felügyelőnk, tehát otthoni előjárónk néhai Folkusházy altábornagy úr volt — ennek az alapításnak a kivégzését jelentené. de ebben elhalt bajtársaink emlékének megsértését is látom, mert mindannyiukat, mint az MKCsBK tagjait kísérték, most is jelenlévő bajtársak is, utolsó útjukra és mégis van bajtárs, aki ennek megszűnését kívánja.

Kijelentem, hogy én, mint a MKCsBK volt vezetője és mint a legöregebb bajtársatok a legerélyesebben tiltakozom az ilyen „harakiri” megoldás ellen, mely nem méltó hozzánk. Különben is az MKCsBK — mint hatóságilag elismert szerv — még a központi vezetés által sem osztható fel. Csakis az egyes csoportok közgyűlésileg határozhatnak sorsuk felett. Tehát véleményem szerint a Központi Vezető nem lehet ennek a tervnek sem támogatója, sem végrehajtója és nem viselheti a felelőséget sem a bajtársak előtt.

Nem lehet kétséges, hogy addig, míg egy m.kir. csendőr a MKCsBK-n belül életben van, addig az intézménynek is életben kell maradnia.

Az nem veheti ajkára fennkölt jelszavunkat, aki a megszűnés mellett érvel. Ne legyünk árulói önálló Közösségünk megalapítóinak. gondolom, nem sokan vannak, akik ezt az önállóságunkat feláldozzák. Kiemelem Jegenyés Pál bajtársunkat és a B.L. többi cikkíróit, akik Közösségünk önálló jellegű alapszabályát teljes mértékben a Salzburgban, 1950 októberében a Csendőrség részéről Folkusházy altbgy. és a MHBK részéről v. Zákó vörge. között történt megállapodás szellemében alkották meg, illetve tartják helyesnek.

Fogadjuk meg, hogy az önálló MKCsBK is addig él, míg a legutolsó m.kir. csendőr is megtért őseihez. Ne felejtsetek el, hogy ha magunk adjuk fel önállóságunkat, azt visszaszerezni alig lehet.

A kiválóan jól szerkesztett Bajtársi Levél esetleges kiesése esetén a bajtársak közötti kapcsolat fenntartása valamely kisebbitett bajtársi kiadvány útján is megoldható lenne.

Eredeti jelszavunknak megfelelő MKCsBK-ért aggódó öreg bajtársatok köszönt és int benneteket a távolból
Los Polvorines, 1981. május 2-án.

vitéz Vattay Ferenc
volt vezetőtök.

Amennyiben Dr. Rektor szds. nem volna jelen,
az esetben Kulifay László főhadnagy fogja felolvasni.
kmft. V.F.”

Az üzenet felolvasását hozzászólások, majd felszólalások követték, melyek egy kivételével elvetették az MKCsBK megszüntetését és annak bárhova való beolvasztását, beolvadását és más közösséggel való egyesülését. Ennek eredményeképpen a jelenlévők **kijelentik**, hogy az MKCsBK mint világszervezet tovább él, létezik és működik, amíg két volt m.kir. csendőr él. Egyben **kívánatosnak tartják**, hogy a jelenleg is még létező, a hazafias magyar egyházi, bajtársi és társadalmi egyesületekkel ma is együttműködő csoportjaink (15) továbbra is folytassák munkájukat saját közgyűlési határozataiknak megfelelően.

Tudomásul veszik, hogy a Bajtársi levél, mely 1947 óta szolgálja közösségi célkitűzéseinket az MKCsBK-nak szerve, de nem működésének feltétele, továbbá, hogy a Calgary-i bajtársak a B.L. szerkesztésére és kiadására 1975-ben önként vállalt kötelezettségüknek ez év végén eleget tesznek, s 6 év után való felváltásuk egy másik önként jelentkező csoport útján kívánatos.

Amennyiben a fölváltás nem következik be, **javasolják** központi vezetői körlevelek (évenként 1—2) kibocsátását, mely(-ek) útján a bajtársak közötti kapcsolat fenntartása megoldható lenne.

A további pontok tárgyalására — a rendelkezésünkre bocsátott idő rövidege miatt — nem került sor. Vezető bs-unk a megbeszélést bezárta.

d.) Üdvözetek, gratulációk, táviratok

(Részben a posta lassúsága, részben az idő rövidege miatt nem kerültek fölolvadásra.)



Vitéz József Árpád kir. herceg
a Vitézek Főkapitánya.

Cím: Capt. Tamáska, 4958 Live Oak Drive,
Sarasota, Fla., 33581 U.S.A.

— Távirat —

A Csendőrség alapításának századik évfordulóján a Toronto-i ünnephez sok sikert kíván München, 1981.V.9. József Árpád a Vitézek Főkapitánya.

a Páneurópai Unio elnöke,
az Európai Parlament tagja.

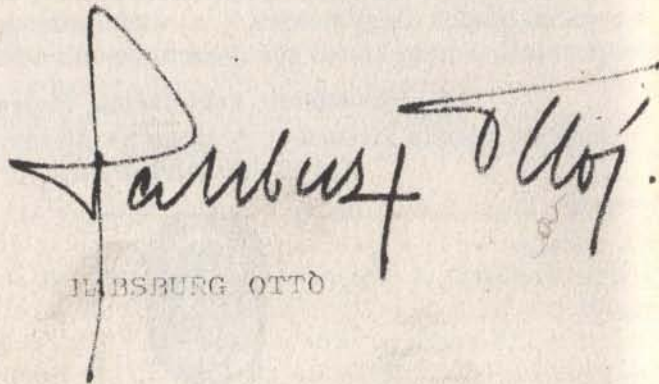
Cím: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség,
MHCsBK Hungarian Veterans, Etobicoke, Ont., Canada.

A Magyar Királyi Csendőrség, mint testület, ebben az évben ünnepli alapításának 100-ik évfordulóját.

Ebből az alkalomból legjobb kívánságaimat küldöm a testület még élő tagjainak, s igaz szívvel emlékszem meg azokról, akik már nincsenek az élők sorában, de életükben a magyar haza és a magyar nép önzetlen szolgálatában állottak.

A „Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség” munkáját a számkivetésben hosszú évek óta figyelemmel kísérem, s örömmel látom a bajtársiasság, együttérzés, szolidaritás számos megnyilatkozását. Kevés szervezet mondhatja el magáról, hogy ily következetesen ápolta — és eredményesen — a testületi szellemet. Egymás segítése, az élők erősítése, a halottak emlékezete, az ősi haza szeretete, a befogadó országok iránti loyális magatartás, a magyar múlt értékeinek megtartása és továbbadása a későbbi nemzedékeknek, — mindez olyan teljesítmény és érték, amelyre a Csendőr Bajtársi Közösség, mint egész, tagjai pedig mint egyének mindenkor büszkék lehetnek.

Kérem a Közösség tagjait és vezetőit, őrizték meg hazaszeretetüket és áldozatos lelkületüket, s ha nehéz évek következnenek is, bizzunk abban, amit Széchényi mondott: „Magyarország nem volt, hanem lesz.”
Pöcking b.Starnberg, Oberbayern, 8134. 1981. február 25-én.



HABSBURG OTTÓ



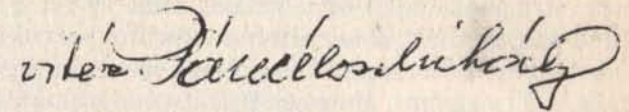
Vitéz Páncélos Mihály, KLJ, LKSTLL,
a Kárpátaljai Ruszinok Szabadságmozgalma
vezetője.

A Jubileum Rendező Bizottságának, Toronto, Kanada

Sajnálattal értesitem a Rendező Bizottságot, hogy a szememmel való problémáim miatt nem jelenhetek meg a jubileumi ünnepségen, ami rémszemre annál fájóbb, mert mindenkor tisztelője és nagybecsülője voltam a m.kir. Csendőr testületnek. Most, a m.kir. Csendőrség alapításának 100 éves jubilálása alkalmából az ünnepségen résztvevőkkel való együttérzésemet küldöm és kívánom úgy a magam, mint a vezetésem alatt lévő **Kárpátaljai Ruszinok Szabadságmozgalma** nevében, hogy a Magyarok Istene mihamarabb támassza föl **Közös Hazánkat** és azzal együtt az egykor oly dicső Csendőr Testületet, hogy az továbbra is olyan híven, becsülettel és vitézül szolgálja Hazánkat, Nagymagyarországot, mint azt a 100 évvel ezelőtt megalapított m.kir. Csendőrség tette.

A Rendező Bizottság iránti tiszteletem biztosítása mellett vagyok bajtársi üdvözlettel

North Olmsted, 1981. május 12-én.



vitéz Páncélos Mihály

MAGYAR TÁRSASÁG

HUNGARIAN ASSOCIATION

Tel.: 226-8868, 226-4080
(Area Code: 216)

1485 Grace Avenue,
Cleveland, Ohio 44107

ÁRPÁD AKADEMIA

MAGYAR TALÁLKOZÓ

ÁRPÁD REND

A M.Kir. Csendőrijubileum Rendező Bizottságának,
Toronto, Ont., Kanada.

Igen tisztelt Rendező Bizottság! Kedves Barátaink!
Örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy egyesületeink nevében szeretettel, tisztelettel és nagybecsüléssel köszöntsük megalapításának 100-ik évfordulója alkalmából a magyar királyi csendőrök Testületét, mely az egész világ kimagasló, példát mutató rendfenntartó intézménye

volt. Hazai működése során híven, becsülettel, vitézül töltötte be hivatását és kint a szabad földön híven ápolta nemzeti hagyományainkat.

Mélyen meghajtjuk az elismerés zászlóját és a jó Isten áldását kérjük a Csendőr Testületre és annak még életben lévő kiváló tagjaira. Cleveland, 1981. május 5-én.

M. Nádás János

Dr. Nádás János
elnök

MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE
KANADAI FŐCSOPORT.



HUNGARIAN VETERANS ASSOCIATION
CANADA

Dr. Kiss Gyula szds. úrnak,
az MKCsBK Bajtársi Levél
főszerkesztője és
felelős kiadója,

Montreal, 1981. május hó 16-án

A MHBK Világszervezet Kanada Főcsoport üzenete
a M. Kir. Csendőrség alapításának 100. évfordulójára

Csendőr Bajtársaim!

Száz éve már, hogy úgy otthon, mint az emigrációban a csendőrben a rend szeretetnek, a fegyelemnek, a megvesztegethetetlen kötelességteljesítésnek, bátorságnak és a Haza iránti hűségnek örét, védelmezőjét látjuk. A Ti vagyont, életet és Hazát-védő munkátokkal örök példát adtok utódaitoknak és az emberiségnek.

A M. Kir. Csendőrség megalapításának 100 éves évfordulóján a Magyar Harcosok Bajtársi Közösség Világszervezet Kanadai Főcsoport bajtársai-val bensőséges érzéssel, igaz „bajtársi közösségben” együtt emlékezünk **VELETEK!**

Az emlékezétek szent órájában merítsetek erőt a múltból és legyen hitetek a jövőben!

Hazánkhoz, Magyarországhoz való örök hűséggel,
a M. Kir. Csendőrség iránti

őszinte nagybecsüléssel a kanadai bajtársak
nevében



Detre Gyula

Detre Gyula

MHBK Kanadai Főcsoport vezetője

Kun Lászlóné csendőrszázados özvegye,
Dr. vitéz Kun Imréné csendőrszázados özvegye
Távirat

Trenton, N.J., USA. 1981. május 15-én.

Cím: Kövendy Károly, P.O. Box 335 Etobicoke, Ont., Kanada.

„Csendőrségünk alapításának századik évfordulója alkalmából köszöntésünket küldjük: Kun Imréné és Kun Lászlóné.”

Négyesy Irén

A csendőr

Ma tudjuk már
borzolt, borzalmas
és soha sem nyugodalmas
napjainkban, hogy ki volt Ó
a Kakastollas!

Most tudnánk csak megbecsülni
amit őrzött: a biztonságot.

Most, hogy kiveszett a földről
amire Ó hűen vigyázott
áhitozzuk az Igazságot.

Keressük a Becsületet
ami velük együtt elveszett.

Felragyog a múltból
robusztus alakjuk —
lelkük nemes borát
de nagyon szomjazzuk!

Az égi rónákon menetelő lábuk
fényévek szántását egyre messzebb rója
de a forduló ég
négy dimenziója
és a lelkünk vágya

visszahozza újra
s káprázó szemünkkel

védő karját látjuk —
és ha lesz még jövő

Óróra mintázzuk,
felzokogó vágyunk
szellemét vetíti:

Isten, Haza, szívbéli-nemesség,
hűség, becsület, erény.

Ami kevesebb: semmi —
s ami több: szemét!

A Hazáért mindhalálíg!

Emlékezés a Magyar Királyi Csendőrség 100 éves évfordulóján!

Kakastollas fiúk! Ti a béke és a nyugalom rettenthetetlen őrei, a kötelességteljesítés megingathatatlan példaképei tanusítjátok azt, hogy szolgálhattatok a feltépett testü hazában mindhalálíg, ahonnan életeteket feláldozva csak kevesen térhettetek szabad földre. Itt is példaképként szolgáljátok az új hazát — emlékeket állítva hősi halált halt bajtársaitoknak. Köszönöm az együvé tartozástok hűséges kapcsolatát.

Személyemet is érinti a 100-ik évforduló, hiszen közel 30 éven keresztül összeforrottam Veletek. A börtönügyi szolgálatom ideje alatt számtalan esetben adtam ki távbeszélőn és írásban körözüvényt a fegyenc szökevények kézrekerítése érdekében, majd nap, mint nap vettem át a fogházba bekísért bűnözőket és írtam alá a menetleveleket.

Megjelenétek mindenkor példás és katonás volt, szinte új levegőt hoztatok magatokkal a büntetőintézetek, öreg fogházak falai közé. Jöleső

érzés töltött el minden veletek történt találkozás után, akár a hivatalfala, akár járőrszolgálat közben.

Köszöntöm a 100-ik évfordulón azt, hogy itt is ápoljátok a független és szabad Magyarország gondolatát. Köszöntelek Benneteket, mint a szabad Magyarország rendfenntartóit, a rendnek és békességes csendnek a fenntartóit. Csendes legyen a Hadak Útján pihenő bajtársak pihenése. Benneteket pedig vezéreljen az a gondolat, hogy fordulva a világ kereke újra szolgálhassatok, ha Ti nem is, de fiaitok az ősi, szent Magyarországon.

A jubileumi évfordulón fejemet meghajtva tisztelgek Felétek

nagyrabecsülő tisztelettel

Kedvessy Gyula s.k.

volt letartóztatóintézeti százados, tart. fhdgy.

Oshawa, Ontario, Kanada

Vitéz Vattay Ferenc:

Kedves Bajtársaim,
Magyar Királyi Csendőrök!

(Üzenet a m.kir. Csendőrség
1981. május 15—17-én, Torontóban
összegyűlt tagjaihoz.)



Mint a legöregebb bajtársatok szólok hozzátok, akik alaptörvényünk szentesítése századik évfordulójának megünneplésére gyűltetek egybe Kanadában. Legnagyobb sajnálatomra koromnál fogva — hisz már a 93-ik évemet taposom — nem tudok köztetek lenni, ami ugyan engem igen elszomorít, de azért gondolatban mégis veletek vagyok és meleg szeretettel üdvözöllek benneteket, akár találkoztunk otthon, akár nem.

Ünnepelni sajnos nem ünnepelhetünk, de hódolattal meghajtjuk az emlékezés és elismerés zászlaját csendőr bajtársaink törvényhű, áldozatkész, lelkiismeretes békebeli és hősiesség harctéri magatartása előtt. Ugyancsak visszagondolhatunk tényleges szolgálati időnkre, kicserélhetjük emlékeinket, azóta szert tett tapasztalatainkat és örülhetünk egymásnak, kiket a Mindenható még megtartott és megélhettük ezt az ünnepnapot.

Büszkék lehetünk arra, hogy a tényleges szolgálattól kényszerűen megválválva más életpályán is mindannyian kiválóan megálltuk a helyünket.

Van emigráns bajtársunk, aki megírta a csendőrség történetét, számos bajtárs pedig multunk egyes részleteit vetítette papírra, illetve testületünk tisztelői értékelték bennünket.

Igaz, hogy a másik oldal, otthon csak gyűlölködést hintett emlékünkre. Mi csendőrök, jelszavunk szerint „Hiven, Becsülettel, Vitézül!” szolgáltunk a Hazát és annak népét. Sajnos otthonról csak szidalmakat és rágalmakat kaptunk eddig. Ezeket a rágalmakat minden bajtársunk meg tudja cáfolni. Erre kitérni most nincs szükség.

Örömmel olvastam a mi kitűnő Bajtársi Levelünkben és az MHBK által kiadott Hadak Útjában mostani Vezetőnk által kifejezett gondolatoakat, melyek igazolják, hogy miként elkötelezte magát alapítóink szellemében elsőrangúan vezet bennünket és mi eszerint is élünk.

Tehát amíg széles e világon egy emigráns m.kir. csendőr életben van, addig az MKCsBK-nak is élnie kell. Majd az utolsó csendőr halála után egy „Csendőrbárát” által legyen a Csendőrmúzeum ajtajára kiírva, hogy most már az MKCsBK megszűnt. Hasonlóképpen, ahogy ez a múlt század vége felé Budapesten történt, midőn az 1848/49 évi szabadságharc honvéd rokkantjai részére létesített menház megszűnt.

Fogadjátok Bajtársaim személy szerinti őszinte jókívánságaimat, s fogadjátok meg, hogy — majd ha eljön az óra — a Hadak Útjára is mint

csendőrök fogtok jelentkezni az égi szolgálattételre.

Szerető bajtársi öleléssel

Los Polvorines, Argentína, Délamerika, 1981. május havában

A handwritten signature in dark ink, reading "vitéz Vattay Ferenc". The signature is written in a cursive, somewhat stylized script.

vitéz Vattay Ferenc
ny.á.cső.ezds.

Bogsányi József

szkv. m.kir. csendőrezredes,
a volt m.kir. csendőrfelügyelőség
előadótisztje

Nagyságos és Nemzetes
vitéz Kövendy Károly CM, százados úrnak.

Kedves Karcsi, Szeretett Bajtársam!

A Torontóban tartandó Jubileumi ünnepségeken előrehaladott korom és a nagy távolság miatt legnagyobb fájdalomra személyesen nem vehetek részt. Lélekben azonban Veletek leszek, szemetekbe nézek, kezetek szorítok Veletek és megölellek. Akik pedig már elmentek, a sok ezerre, a legnagyobb tisztelettel emlékezem.

Szívből kívánom, hogy ez a Találkozó minden csendőrben és barátainkban megerősítse a hitet Nemzetünk feltámadásában és az igazság győzelmében. A csendőrbajtársak, amíg ketten lesznek ezen a földön, összetartanak és segítik egymást.

Ezt az alkalmat felhasználom, hogy mint öregebb bajtársad hálámat és csodálatomat fejezzem ki Neked önzetlen, áldozatos munkádért és fáradozásodért mindnyájunk szívügye: a m.kir. Csendőrségért.

A jó Isten áldjon meg. Szeretettel köszönt és ölel öreg bajtársad Quakers Hill, N.S.W., Ausztrália, 1981. január 29-én

Bogszámyi ezds.

Bogszámyi ezds.

Csepi Béla:

Tisztelgés



(A Magyar Csendőrök Családi
Közössége csoportunk Clevelandban
/Ohio, USA/, 1981. március 7-én tartott
díszvacsoráján egybegyült
ünneplő közönséghez.)

A régi otthoni emlékek könnyes melegével üdvözlöm az ünneplésre összegyűlt bajtársakat. Hála a Mindenhatónak, hogy néhányan megértük ezt a napot: a csendőrség alapításának, működése megkezdésének századik évfordulóját.

Emlékeinkben felmerül az alapítók, a kezdők nagyszerű munkája. Látjuk őket bajusszal, szakállal, látjuk az akkor divatos, ráncos nadrágokban, csizmában, — látjuk megjelenésüket ünnepélyes alkalmakkor felvett fényképeken — a magyar tájak portyázása közben, a kézrekerített bűnözőkkel.

Mindnyájan próbaszolgálatlaltal kezdtük és elődeink példájára igyekeztünk sikeresek lenni a csend, rend és a béke fenntartásában. Emlékeink tükrképében látjuk magunkat az első járőr-eligazításnál, sajgó lábunkon érezzük a megtett hosszú utak fáradtságát, — melyet a lakosság megkülönböztetett tisztelete enyhített.

Látjuk magunkat az asztal fölé hajolva feljelentési fogalmazványokat készítve, — vagy éppen fejünket törve a harmad- másod és elsőosztályú írók, számológ feladatai kidolgozásánál. Nagyszerű pillanat volt az is.

Amikor elsőízben tüzte ki zubbonyunkra az őrsparancsnok a járőrvezetői jelvényt.

Azután kinek-kinek, más-más dédelgetett, vagy éppen elrettentő emlékkép merül föl a késői, mostani órák csendességében, nyugalmában. Milyen színes, gazdag regény, vagy történelem rajzolódna ki, ha ezek összeállnának, mert ércnél maradandóbb emléket testesítenének meg az elmúlt száz évről.

A száz év utolsó harmada már a lezuhant csendőrségi repülőgép roncsainak és túlélőinek összegyűjtéséből állott. De itt is, ebben is vannak lelkes dolgozóink, mentőosztagaink, romeltakarítóink, s minden fájdalomunk ellenére is örömmel állapíthatjuk meg: a csendőrség nem tűnt el! A mag, a csendőrségi szellem még a nép hagyományaiban is fennmaradt, — hogy mint az egyiptomi piramisok búzaszeme egy kedvezőbb körben és légkörben feléledjen és új kalászokat vessen.

Ezt az utolsó reményünket éltesse az Isten!

• • •

Gyulai Ödön

szkv. m.kir. csendőralezredes,

a volt VI. kerülethez beosztott törzstiszt,

A 100 éves M.Kir. Csendőrség Jubileumi Bizottságának, Toronto, Ont. Igen tisztelt Bizottság!

Örömmel vettem Feleségemmel együtt a 100 éves m.kir. Csendőrség jubileumi ünnepélyére küldött meghívásukat. Mivel azonban betegségem állandóan lakásomhoz köt, őszinte sajnálkozásunkra nem tudunk részt venni az ünnepségeken.

Feleségemmel együtt ezúton küldöm tehát szívből jövő jókívánságaimat, Isten áldását kérve további működésükre.
Windsor, Ontario, Kanada, 1981. május 4-én

bajtársi szeretettel

Gyulai Ödön

Gyulai Ödön

v.m.kir. csendőr alezredes

• • •

Dr. vitéz Jani István

szkv. m.kir. csendőrszázados,

a MKCsBK Sydney-i csoportjának vezetője.

Bajtársaim!

Csoportunknak 20 csendőr tagja van, akik mellett büszkén sorakozik 18 csendőrbarát bajtárs, akiket bajtársi Közösségünk központi vezetése érdemesnek ítél meg felterjesztésünk alapján arra, hogy Közösségünk tagjaiként őket Bajtársi Közösségünk jelvényével kitüntesse. Ez a 38 egység képezi a magját annak a körnek, amely csendőr Testületet ma is tiszteli és szellemét méltónak tartja követésre és munkánkat támogatásra.

Csoportunk nevében igaz bajtársi szeretettel köszöntöm a 100 éves Találkozó Torontóban, Kanadában megjelent bajtársakat innen, a mesze Sydney, Ausztráliából lélekben magunkhoz ölelve minden bajtársat örök bajtársi szellemünkben.
Sydney, 1981. április 25-én

J. v. Jani István

Dr. vitéz Jani István cső.szds., csop. vez.

•••

Domokos Sándor
szkv. m.kir. csendőrfőhadnagy,
író, szobrászművész, költő.

Bajtársaim!

Anyám súlyos állapota megakadályoz abban, hogy személyesen megjelenhessek, így ezen a módon küldöm üdvözetemet Bajtársaimnak:

Isten áldását kérve a Testület szolgálatában híven, becsülettel, vitézül eltöltött életükre! Bajtársi szeretettel és üdvözlettel.
Winnipeg (Man., Kanada) 1981 májusában

Domokos Sándor

Domokos Sándor

•••

Bánfai József
szkv. m.kir. lovascsendőr,
az MKCsBK Bajtársi Levél munkatársa.

..., a kanadai jubileumi ünnepélyen nem mindnyájan vehetünk személyesen részt. Távollétünk nem zárja ki, hogy ne emlékezzünk meg Testületünk múltjáról. Imákból font koszorúmat teszem a Mindenható lábai elé és kérem adjon a mártír és hősi halott Bajtársainknak örök nyugalommat, a világon még élőknek pedig erőt öregségünk terhének elviseléséhez! Ligist (Ausztria), 1981. március 18-án

bajtársi szeretettel

Bánfai József

Bánfai József

Dr. Rektor Béla

szkv. m.kir. csendőrszázados,
az Arizona-i (USA) egyetem volt tanára.

Kedves Bajtársak!

Sajnos egészségi és egyéb okok miatt most nem lehetek köztetek mikor Testületünk megalapításának századik évfordulójáról emlékezünk.

Engedjétek meg, hogy három rövid javaslattal fordulhassak hozzátok. Remélem megértitek ezek fontosságát és a többség magáévá teszi elgondolásaimat. Javaslataimat ezen levelemhez csatolva küldöm.

Felhasználom ezt az alkalmat arra is, hogy köszönetet mondjak azon bajtársaimnak, akik magyarnyelvű könyvem terjesztésében segítettek. Higyjétek el nekem, ezen munkámban lelkiismeretem szavára hallgatva az elérhető forrásmunkák alapján a tiszta igazságot igyekeztem papírra vetni, hogy ezzel Testületünk jó hírnevét, amennyire ez az ellenünk irányult hazai és külföldi propaganda következtében lehetséges volt, megpróbáljam helyreállítani.

Sok szeretettel emlékszem Rátok. Gondolatban magamhoz öllelek benneteket és kérem a jó Istent adjon nektek jó egészséget és hosszú életet, hogy közületek minél többen megérhessék szülőhazánk felszabadítását.
1981 májusában

Rektor Béla s.k.

1. sz. JAVASLAT a MKCsBK függetlenségének és a Bajtársi Levélnek fenntartására.

Javaslom, hogy az MKCsBK tartsa meg továbbra is függetlenségét. Ne olvadjon bele sem az MHBK-ba, sem bármely más szervezetbe, hanem az előző évtizedekhez hasonlóan — a lehetőségekhez igazodva — folytassa működését az utolsó emigráns csendőr haláláig.

A Bajtársi Levél kiadását — mint egyetlen összekötő kapcsot — szintén fontosnak tartom, ami szükség szerint kevesebb oldalszámmal is megjelenhetne.

1981 májusában

R.B. s.k.

2. sz. JAVASLAT különleges bizottság felállítására.

"A m.kir. Csendőrség oknyomozó története" c. könyvemben közölt előző kapcsán javaslom a mai kor követelményeihez igazodó modern özbiztonsági testület felállítására vonatkozó tervezet összeállítását, mely ismeretlen időpontban felszabaduló hazánk ujjaépítését szolgálná.

A volt m.kir. Csendőrség tagjai még sohasem voltak és nem is lesznek a jelenlegihez hasonló előnyös helyzetben, mikor a nyugati országok közbiztonsági szerveinek tanulmányozása alapján tehetnek a tervezett összeállítására javaslatokat. Ennek megvalósítása érdekében javaslom, hogy az MKCsBK rendes és tb. tagjaiból önkéntes jelentkezés alapján különleges bizottság alakuljon, s a tagok írásban tett javaslatai kerüljenek majd összegezésre. Ezt a tervezetet a Testület végrendeletként hagynánk az örökösökre. Kérem érdeklődő bajtársaimat, írjanak az alábbi címre:

Rektor Béla, 3249 N. Freeway, Tucson, Az., 85705, USA.

3.sz. JAVASLAT az USA elnökének távirati üdvözlésére: „A m.kir. Csendőrség alapításának 100. évfordulója alkalmából a szabad világ különböző részeiből Torontóban összegyűlt bajtársak tisztelettel és szeretettel üdvözlük Önt és további munkájára Isten áldását kéri.
1981. májusában

(Aláírások)

(Szöveg tetszés szerint, angol nyelvre fordítva.)



Vitéz Darabont Ferenc, KSL, OCM,
szkv. m.kir. tüzérfőhadnagy, az MKCsBK tb. tagja.

Szeretett Bajtársaink!

Végtelen fájdalommal jelentem, hogy Feleségem betegsége miatt nem jelenhetünk meg köztetek, búcsúzni Tőletek, annak a Testületnek tagjaitól és szeretteiktől, akik oly nagy szeretettel, híven, becsülettel, vitézül szolgáltatok az örök magyar Nemzet élet és vagyonbiztonságát. Igaz nagyrabecsülésünk a járőr tagjainak, akik a Magyarok Istene, a Hadúr segítségével nem utoljára díszelnek és állnak őrséget a távolszakadt magyar végváron. Isten legyen veletek és Hazánkkal!
Delhi, Cal., USA., 1981. májusában,

vitéz Darabont Ferenc és felesége.

Galló J. István
cserkésztiszt

Don Mills, Ont., Kanada

Kedves Karcsi!

Nem tudom megállni, hogy a tegnap esti ünnepi vacsorához még egyszer ne fejezzem ki őszinte gratulációm. Azt hiszem nagyon kevesen azok közül, akik ott voltak mondhatják, hogy valaha egy magyarábból összejöveteleken vettek részt. Tegnap este valamennyien egy kicsit otthon voltunk, nézeteltérés nélkül, magyarok, akik csak azért jöttek össze, hogy örüljenek egymásnak és őszintén megelégedjenek azzal, hogy együtt vannak, és jól érzéik magukat.

A csendőrség megjelenése egyszerűségében pompásabb volt egy régi nagy katonai szemlénél és azt hiszem, senki sem fogja ezt soha elfelejteni.

Nekem személyesen, a rokon kapcsolat leszámítva, nem sok közöm volt a csendőrséghez, csak annyi, mint mindenki másnak, hogy tudtuk, hogy mindig ott vannak, amikor szükség van rájuk, de tegnap este megtanultam, hogy Ti ennyi sok év és annyi viszontagság után még mindig

őszintén és megbonthatatlanul szeretitek és megbecsülitek egymást, csak azért, mert Magyarok vagytok. Sajnos ezt nem lehet elmondani a magyarság többi rétegeiről, ahol most is és talán örökké fog dűlni a szétválás, a politika és az örökös egyenetlenség. Köszönöm ezt a felejtethetetlen leckét, hogy hogyan kell igazán Magyarok lenni.
1981. május 17-én, szeretettel

**Pista s.k.,
Galló István**

e.) Lapszemle

Ausztrália

MAGYAR ÉLET **Hungarian Life**

Főszerkesztők:

Ady János (Melbourne)

Csapó Endre (Sydney)

Szerkesztőségi munkatársak:

Margaret Ady, Greg Brook és Márffy Attila

Tulajdonos és kiadó

(Proprietor and Publisher)

Magyar Élet – Hungarian Life Publishing

4 Blanche Street, St. Kilda, Vic. 3182 Tel: 534-2759

Az Ausztrália-i St. Kildában (Victoria) megjelenő Magyar Élet – Hungarian Life, mely az ausztráliai magyarság egységes tartalommal megjelenő hetilapja, 1981.VI.18-iki számában számol be a m.kir. Csendőrség alapításának évfordulóján rendezett díszvacsoráról. Az ünnepélyes összejövetelen az MKCsBK Mátéffy István csoportunk tagjai, hozzátartozóik meghívott vendégek vettek részt közel 200-an. Rendezték a Vitézi Rend, a Szt. László Társaság és Rend, valamint az MHBK helyi csoportja. Az egész oldalt igénybevevő képes beszámolót G.G. bajtársunk írta. VI. 6-iki ünnepségekről más helyen részletes beszámolót hozunk.)



PERTHI

MAGYAR HÍREK

A NYUGAT-AUSZTRÁLIAI MAGYAR SZERVEZETEK
HIVATALOS ÉRTEŚITŐJE

HUNGARIAN NEWS, OFFICIAL BULLETIN OF THE HUNGARIAN ASSOCIATIONS IN WESTERN AUSTRALIA

XXXIII. évfolyam, 3. sz./136./ 1981. március hó Évi előfizetés: \$ 3.00

1981. február 14-én, Csendőrnapon Perth-ben, a Magyar Nővérek kápolnájában a volt csendőrök majdnem teljes számban jelentek meg az ünnepi szentmisén, melyet Ft. Strommer atya mutatott be. Szentbeszédében meleg szavakkal értékelte az m.kir. Csendőrség munkáját, teljesítményét, majd imába foglalta könyörgéseinket mártírjainkért.

Európa

B 20988 F



HADAK ÚTJÁN

A HAZÁRT ÉLNI ERÉNY, HALNI DICSŐSÉGI

A MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXIII. évfolyam (Jahrg., Vol.) 1981. január (Nr.) 354. szám

A Münchenben (Nyugat-Németország) megjelenő **Hadak Útján**, az MHBK tájékoztatója 1981. januári, 354. számában vitéz Baranchi Tamás és Endre „A századik évfordulóra” c. cikkében ismerteti az m.kir. Csendőrség szervezetét, működését, teljesítményét, valamint emigrációs jogutódját, a M.Kir. Csendőr Bajtársi Közösséget. Ugyancsak ebben a számban emlékezik meg az „MKCsBK Bajtársi Levél” ún. ünnepi számáról, melyben a „közölt beszámoló, versek, elbeszélések mind egy-egy tanuságtétele a közös magyar célok szolgálatában el nem fáradó szelle-

...iségnek, de az egyéni helytállásnak is.” Bajtársi szeretettel köszöntik az új 34. évfolyamába lépő laptársukat, annak szerkesztő-kiadóját és munkatársait.

Az 1981. évi márciusi szám a Párizs-i (Franciaország) és a Sarasota-i (Fla., USA) Csendőrnepokról emlékezik meg.

A TARTALOMBÓL

Hídő notesz
Reakciók lettünk!
Jubileumi ünnepség Londonban
Március ünneplése
A magyar nemzeti emigráció gyűlése Párizsban
Ujra Burg Kastl
100 éves a csendőrség
Híven, becsülettel, vitézül!
Az olvasó írja
Szegény Jenőke
Apróságok az USA-ból
Könyvek
Ni csak, ni csak...
A mosoly országa



HIDFŐ

HUNGARIAN WEEK

A NEMZET, AZ OTTHON ÉS A JUVÓ SZOLGÁLATÁBAN ÁLLÓ
EMIGRÁCIÓS POLITIKAI LAP

831-832. SZÁM XXXIV. ÉVFOLYAM LONDON, 1981. APRILIS HŐ

A Hídő 1981. áprilisi számában Kulifay László fhdgy. (Munro, Argentína) „100 éves a Csendőrség” c. cikkében összefogó ismertetést ad a Tesület szervezéséről, működéséről békében és háborúban. Ugyanezen számban Dr. Szakáts Istvánné (Cleveland, Ohio, USA) ismerteti „Híven, becsülettel, vitézül” c. cikkében Dr. Rektor Béla: A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története az évfordulóra megjelent könyvét, továbbá beszámol a Bajtársi Levél (Helyesen: MKCsBK Bajtársi Levél, Calgary, Alberta, Kanada, kiadja a Magyar Királyi Bajtársi Közösség vezetősége, Szerk.) ünnepi számáról.

A hűségesen helytálló csendőrt a szerző a legendás hírű római katonához hasonlítja, aki a Vezuv tüzhányó kitörésekor, Kr.u. 63-ban, örhelyén állott, míg az égő láva vigyázállásba merevítette. Visszaemlékezik egy óthoni sírra, melyhez „titokban vezettek el engem 12 esztendővel ezelőtt, amikor Istennek különös kegyelme folytán visszamehettem Erdélybe. Itt járván, hogy hírt, szeretetet, ajándékot vihessek egy földműves családhoz, akik 1945 végzős tavaszán karaj kenyeret szeltek a katona Istennak. Ők a székelyek mutatták meg nekem a négy csendőr sírját, akiket orvul gyilkoltak le az 1944-ben árulással kiugrott román sereg tagjai. A falu öregjei és asszonyai temették el őket, titokban.”

A májusi szám néhai Havas István tb. csendőr örökszép versét, a „Kakastollások”-at hozza az évforduló alkalmából.



Északi Vártán, a Svédországban megjelenő történelmi, magyarságtudományi szemle 1981. májusi számában a m.kir. Csendőrség fennállásának (Helyesen: alapításának. Szerk.) 100 éves évfordulója alkalmából „szívből jövő jókívánságait küldi” csendőreinknek, kiknek szolgálata alatt Magyarországon büntett felderítetlenül nem maradt. A jubileumra készült el „A m.kir. Csendőrség története” (helyesen: Dr. Rektor Béla: A m.kir. Csendőrség oknyomozó története.) c. nagy tudással, hatalmas anyagot földolgozó mű, mely egyedül álló kép és okmányanyagával újkori történetírásunk sok hiányát pótolja.”

Északamerikai Egyesült Államok



Szebedinszky Jenő tart. fhdgy. bajtársunk szerkesztésében és kiadásában Pittsburgh-ban (Pa., USA) megjelenő „Magyarság” c. lapja 1981. március 27-iki számában beszámol Sarasotában (Fla.USA) tartott Csendőrnapról, s hozza vitéz Baranchi Tamáska Endre ünnepi beszédét.



GLORIA VICTIS

ÉRTEŚÍTŐ

HUNGARIAN
MONTHLY

Hűséget fogadunk a zászló előtt, amely jelezte nekünk, hogy a nép forradalmi egységéből a nemzet újjászületett. Ebben a hűségben hitvallásunk alapján, gondozni és védeni fogjuk a magyarság szellemét.

Tamási Áron

Baltimore, 1981. február hó

Ára: 80 cent

XVII. évfolyam, 2. szám

Soós József szkv. m.kir. próbacsendőr bs-unk szerkesztésében, Baltimore-ban (MD, USA) megjelenő havi folyóirat februári számában hozza Fáy István „A Magyar Királyi Csendőrség alapításának századik évfordulójára” írott emlékezését (K.M.1981.I.31.). A cikk mottója a közel múltban elhunyt Fáy Ferentől így hangzik:

„Vigyázz Nyugat, ma nincs kapudba' ör,
Te adtad el, a kard pihen, halott.
Budának tornyára rég kitűzte Kreml
Sátánjelét, a szovjetsillagot.”

A cikket a B.L. 1981/1. számában ismertettük, s ez alkalommal hozzuk annak utolsó bekezdését: „...Most, amikor a százéves évfordulót ünnepljük, köszöntjük a sok megpróbáltatáson átesett csendőröket hűségüért, becsületességükért, áldozatkészségükért és főleg hitükért. Ők, akik tudják, hogy a Nyugat egész történelmünk folyamán elárult minket, mégis hisznek Magyarországot feltámadásában.”

Kanada

KRÓNIKA

A KANADAI MAGYAR KULTURKÖZPONT LAPJA



A Toronto-i „Krónika” Dr. Zsigmond Andrásnak, a „Magyar Élet” főszerkesztőjének az 1981. V. 16-iki Találkozó társasvacsoráján elmondott beszédjét hozza a 7. évfolyam 6. számában négy fényképpel, melyek portanuink emlékére állított emlékszobor mellett békebeli szolgálatuk és teljesítményük egy-egy pillanat felvételét tárják az olvasóközönség szeméi elé. Julius-augusztus 7. számában pedig az V.16-iki társasvacsorához Hungaricus tollából fényképes, részletes beszámolót. —

A Toronto-ban (Ont., Kanada) megjelenő „Magyar Élet” 1981. VI. 6-iki XXXIV. évf. 23. számában „Híven, Becsülettel, Vitézül” cím alatt számol be az V. 16-án megtartott díszvacsora lefolyásáról. „Még ma is a nagyszerű ünnepség benyomása alatt vagyok. Ilyent még az emigráció hosszú éveit alatt nem tapasztaltam. Valahogyan az otthoni háború előtti hangulat jutott eszembe. Ott nyüzsgött 1981. május 16-án a Kanadai Magyar Kultúrközpont Árpád termében a magyarság színe-virága. Ott volt szinte minden csendőr is: élő és meghalt, mert úgy éreztük, hogy mindnyájan itt vagyunk és ünnepelünk. Megértük a M. Kir. Csendőrség 100 éves évfordulóját, születése napját. Voltak itten a világ minden tájáról, Ausztráliából, Délamerikából, Európából, az Egyesült Államokból és Kanada hatalmas területéről is. Lelkes, kipirult arcú öregek, fehérhajú asszonyok, de igen sok fiatal csendőrivadék is nyüzsgött a több mint 650 vendég között.

Az érkezőket még az előző napon, pénteken a Carlton szállodából vitték a Szt. Erzsébet templom nagytermébe, ahol a régi bajtársak megölelheték egymást és felújíthatták a szép emlékeket. Másnap, már korán reggel meglátogatták testületileg a Csendőr Múzeumot. Itt könnyes szemmel mutogatták egymásnak az emlékeket, a jelvényeket, a zászlókat, a kakastollas kalapot, a csendőr laktanya zománc címerét, a térképeket — megannyi szent emléket, amit a kegyelet és gondos hűség hordott össze és tartott meg, talán éppen erre az alkalomra. És most a nagy vacsora alkalmával mindenki ott ült a nagyterem feldíszített, terített asztalánál várva a nagy percet, amikor a szívek összekonganak, mikor elmúlik a bú és bánat, mikor csak a büszke emlékek dicsősége él, dobog a keblekben.

Szalontai Sándor dr., a torontói csoport vezetője lépett a fényzó körébe és néhány csattanó szóban elmondotta, miért gyűltünk össze. Meglepetését és büszke örömét fejezte ki a nem várt óriási tüntető megjelenés felett. — Jaschko Balázs jezsuita atya mondott asztali áldást kérve a Jóistent, hogy engedje meg nekünk azt, hogy ismét a csendőrök öröködjének a „csend” és „béke” felett. A vacsora után Nt. Seress Ödön mondott záróimát.

A zongorán felhangzott a „vigyázz” jel és pattogó vezényszavak hangzottak: „Adassék tisztelet az zászlónak!” Felharsant a kanadai Himnusz és hangjai mellett bevonult a csendőrijárőr kíséretében a két zászló:

kanadai juharfaleveles piros-fehér lobogó és a nemzetiszínű nagycímeres volt csendőrzászló. Az M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség vezetője, vitéz Baranchi Tamáska jelent meg a csendőrszobor letakart állványa előtt és a járőr és a zászlók a szobor két oldalán foglaltak helyet. Ezután a magyar Himnusz csodálatos hangja bűgött fel és a közönség lelkes szívvel énekelte a nemzeti imát. (A járőr tagjai: vitéz Máté Károly örm., és Bánkuti György csendőr.)

Vitéz Kövendy Károly röviden bemutatta a központi vezetőt, majd Baranchi Tamáska Endre mondott rövid, de katonás beszédet, melyben a lényeg az volt, hogy „vagyunk és élünk és leszünk...” Ezután egymás felvonult közel kétszáz csendőr és kezét fogták az ott felsorakozott vezetőikkel.

Ezután Tamáska Endre, Ághy ezredes meg Kövendy Károly néhány jellemző szó keretében leleplezték a Domokos Sándor szobrászművész által alkotott csendőrszobrot.

Ekkor lépett a színpadra Pál Julika, hogy az ünnepi műsort végigvezesse. Bejelentette a következő számot: v. Hamvas József mondotta el Domokos Sándor csendőrfőhadnagy, szobrászművész erre az alkalomra írt versét: A hősi emlékmű címen. Majd Lőrincz Dezső énekelte el Hamvas József zongorakiséretével előbb Rákóczi megtérése c. Kacsóh—Bongrácz dalt, majd az Erdélyi Dalt, melynek ismétlésébe a közönség is bekapcsolódott és együtt énekeltek a művésszel.

A „Magyar Élet” főszerkesztője dr. Zsigmond András mondott ünnepi beszédet. Ilyen tapsot még senki sem kapott Torontóban. Mindenki érezte, hogy a szívéből szólott, a szívékhöz szólott.

A Kodály táncscsoport mutatott be néhány táncot a Pontozóból. Ezután Művész Színház primadonnája, Györy Klótild énekelt Hamvas József kíséretével. Végül v. Hamvas Józsefné, Végh Klára művésznő előadta a Kakastollasok c. versét nagy sikerrel. Utána a művésznő megköszönte a közönséget, hogy álljanak fel és mondják el vele együtt a magyar szövegeket. Befejezésül az Erdélyi Himnusz dallama csendült fel és a közönség könnyes szemmel énekelte: ...ne hagyj elveszni Erdélyt édes hazánknak!

E nagyszerű díszvacsora rendezői minden dicséretet megérdemelnek. Százú hetek és hónapok munkája nem volt hiábavaló. A rendezők neve: v. Kövendy Károly, dr. Szalontai Sándor, Finta Imre, v. Hamvas József, Jakab Iván, Kiss Károly, v. Máthé Károly, Peterdy Mihály és Varga Zoltán. Gratulálunk!”

A Toronto-i „Kanadai Magyarság” 1981.VI.6-iki számában hoz beszámolót „Száz éves a magyar Csendőrség” címen a díszvacsoráról két nagyszerű fénykép kíséretében. Az egyik kép a színpadon álló Vezetőséget mutatja, a másik a Találkozó folyamán végig teljes díszben közreműködő csendőrcsapatunkat: vitéz Máté Károly őrm.-t és Bánkuti György csendőr-t. A beszámoló teljes szövegét az alábbiakban hozzuk:

„Május 16-ára volt hirdetve a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség díszvacsorája a Magyar Házban, száz-éves fennállásának megünneplésére. A jegyek már hetekkel azelőtt elfogytak, oly nagy volt az érdeklődés. A vacsora előtt egy ismert magyar művésznő megjegyezte: ha csak egyetlen csendőrosztag védte volna a pápát és Reagant, sohasse került volna a merénylő a közelükbe. Ezt érezhette mindenki, aki belépett a zsúfolásig megtelt Árpád terembe ezen az emlékezetes szombat estén.

Vitéz Kövendy Károly és Dr. Szalontai Sándor torontói csoportvezető oroszlánmunkát végeztek, amidőn összehozták ezt a nagyszabású ünnepélyt. Négy kontinensről gyűltek össze a volt csendőrök: Ausztráliából Dr. Szentandrassy Elek, Utczás Mihály és Péterffy Zsombor századosok, valamint Lukács Lajos szakv., Argentínából Kulifay László, Brazíliából iski János őrm., Angliából Szücs Vince őrm., Ausztriából Sütő István fhdgy. A csendőrveteránok nagy része természetesen Kanadából és az Egyesült Államokból jött. Elhelyezésükről és a három napos torontói programjuk megszervezéséről a torontói jubileumi szervező bizottság gondoskodott, melynek elnöke v. Kövendy Károly szds. volt.

A példás rendben felszolgált rendkívül izletes vacsora befejezése után elsőként Peterdy Mihály és Garay Ferenc őrm.-ek, mint zászlóvivők és a teljes egyenruhában és fegyverzetben feszes léptekkel bevonuló csendőrcsapat, v. Máté Károly őrm., s Bánkuti György cső. vonultak fel a színpadra. A járőr az egész ünnepség alatt a színpadon maradt vigyázó állásban.

Az ünnepi műsor, amelyet a rendkívül dekoratív Pál Julia vezetett le a festői magyar ruhában egy csendőr mellszobor és bronz dombormű leplezésével vette kezdetét. Utána vitéz Baranchi Tamáska Endre a MKCSBK központi vezetője rövid beszédben méltatta a csendőrség szolgálatait és áldozatát a magyar szabadság védelmében, majd a színpadra szólította az összes megjelent 175 csendőrt. A kettős sorban felvonuló veteránokat v. Kövendy Károly mutatta be és üdvözölte névszerint. Ez volt az ünnepség legmegkapóbb része. Az egész közönség felállva hosszantartó, dübörgő tapssal ünnepelte a vitéz csendőr bajtársakat. Nem egy szem könnybe lábadt. Utána a Kodály táncsoport tagjai léptek fel, majd Zsigmond András mondotta el megrázó ünnepi beszédét.

Az MKCSBK a százéves jubileum alkalmával emlékérmeket veretett, melyeket az ünnepségen osztottak ki a közönség tagjainak (az igénylő bajtársaknak. — Szerk.) A díszvacsora és ünnepi műsor osztatlan sikert aratott, melynek emléke soká fog élni a torontói magyarság szívében. Egyetlen hiba csúszott be a programba, a táncsoport kísérezőnéjét a szolgáltató hangszalag olyan elhasznált volt, hogy csupán zajt szolgáltatott, zenét nem. De ez nem a rendezőség hibája volt. Annak csupán dícséret és elismerés jár, hogy ezt a felemelő, nagy találkozót létrehozta és megszervezte.”

Megjegyzés

A Központi Jubileumi Rendező bizottság elnöke ezúton is köszönettel nyugtázza Sörös Jenő, Borsodi Balogh Ferenc filmoperatőrök, Prandovszky András és Soller István hangfelvevők, végül Havasi József fényképezés közreműködését, akik a Találkozó technikai lebonyolításában végeztek igen eredményes és sikeres munkát. Egyben ugyanezen alkalommal ezúton is mindannyiuk hálás köszönetét fejezi ki Vinczer Péter ékszerész, éremkészítő mesternek a Jubileumi Díszérem művészi technikai előállításáért.

ÖSSZEKÖZLÉS

a m. kir. Csendőrség alapításának 100 éves évfordulója alkalmával tartott Csendőrnapiakról :

Csoport / Cs / Szórvány / Sz /	Ü n n e p é l y			Torontóban résztvétel a Jubileumi Csendőrtalálkozón
	h e l y e n			
	A szentmise ist. tiszt.	A díszvacsora, stb	résztétel / műsor	
<u>Ausztrália:</u>				
SYDNEY, N.S.W.	Cs VI.7.	VI.6.	Bajtársak, egyesületek, vendégek, JDE, zászlószalag /4/ koszorúzás	Üzenet
MELBOURNE, Vic.	Cs III.29	III.29	Bajtársak, egyesületek, vendégek, tagfőlével	Csop. vez. h. Küldöttség
MONTREAL, S.A.	Cs VI.14.	II.8, 15, VI.14	Bajtársak, rádió, egyesületek, JDE, koszorúzás	Csop. vez. Küldöttség
PERTH, W.A.,	Sz II.15		Ujságcikk	
<u>Európa:</u>				
VIENNA, Austria	Sz			Üzenet
WIEN, Austria	Sz			Küldöttség
MÜNCHEN, BRD	Sz	II.14	Bajtársak, egyesületek, vendégek	Üzenet

SAARBRÜCKEN, BRD	Sz		II.13.	Bajtársak	Üzenet
LONDON, Anglia	Cs		II.14.	Bajtársak, vendégek	Küldöttség
PÁRIZS, Franciaorsz.	Cs	II.15	II.14 és 15-én	Bajtársak, egyesületek, vendégek, francia ró.&fronth. hatóság, zászlószalag JDE oklevelek.	Üzenet
<u>Délamerika:</u>					
SAO PAULO, Brazília	Cs	II.8.	II.15.	Bajtársak, egyesületek, vendégek, JDE okl. zászlószalag	Üzenet
BUENOS AIRES, Argent.	Sz	II.15.		Bajtársak, ujságcikk	Üzenet, Küldöttség
<u>Észak-Amerika, USA:</u>					
CHICAGO, Ill.	Sz		II.15	Bajtársak, üzegek	Üzenet
SARASOTA, Fla.	Cs		II.12	Bajtársak, egyesületek	Küldöttség
NEW BRUNSWICK, N.J.,	Cs		III.7	Bajtársak, egyesületek, vendégek	Csop. vez. Küldöttség
CLEVELAND, Ohio	Cs		III.7	Bajtársak, egyesületek, vendégek	Csop. vez. Küldöttség
<u>Északamerika:</u>					
<u>Kanada :</u>					
MONTREAL, Que.	Cs	II.22	II.22	Bajtársak, egyesületek, vendégek, zászlószalag	Csop. vez., Küldöttség, Üzenet
TORONTO, Ont.	Cs		II.14	Bajtársak, hozzátart.	
		V.17	V.15-17	Bajtársak, egyesületek, vendégek, Jub.szobor, JDE, Koszoruzás. ujságcikkek	Rendező Bizottság, Csop. vez. Küldöttség
HAMILTON, Ont	Cs		III.8.	Bajtársak, egyesületek, lengyel front- harcosok, vendégek,	Csop. vez. Küldöttség, Üzenet.
NIAGARA FALLS - WELLAND, Ont.	Cs	II.14	IV.4. III.8.	Bajtársak, vendégek, /Hamiltonban/ Bajtársak, hozzátart.	Csop. vez. Küldöttség
DOHÁNYVIDÉK- Ont. COURTLAND	Sz		III.8	/Hamiltonban/	Küldöttség
CALGARY Alberta	Cs	II.14 II.15	II. 14 & II. 15	Bajtársak, egyesületek, vendégek, Jub. bronz emléktábla, JDE oklevelek, Koszoruzás.	Csop. vez. Küldöttség
VICTORIA B.C.,	Cs		II.19	Bajtársak, hozzátart.	Csop. vez. Küldöttség

Találkozó képekben



Ismerkedő est a Szt. Erzsébet templom nagytermében:
b-j: Dr. Kiss Gyula, Kulifay László, v. Thassy-Plávenszky Ferenc, Görgey Kálmán,
Sütő István és Pintér Aladár, 1981.V.15-én.



A Kanadai Magyar Kultúrközpont Magyar Ház-a a kép jobb oldalán az Árpád-terem,
a diszvacsera színhelye 1981.V.16-án.



A közönség tapsal fogadja a bevonuló csendőrzárót, vitéz Máthé Károly örm. és Bánkúti György csendőr



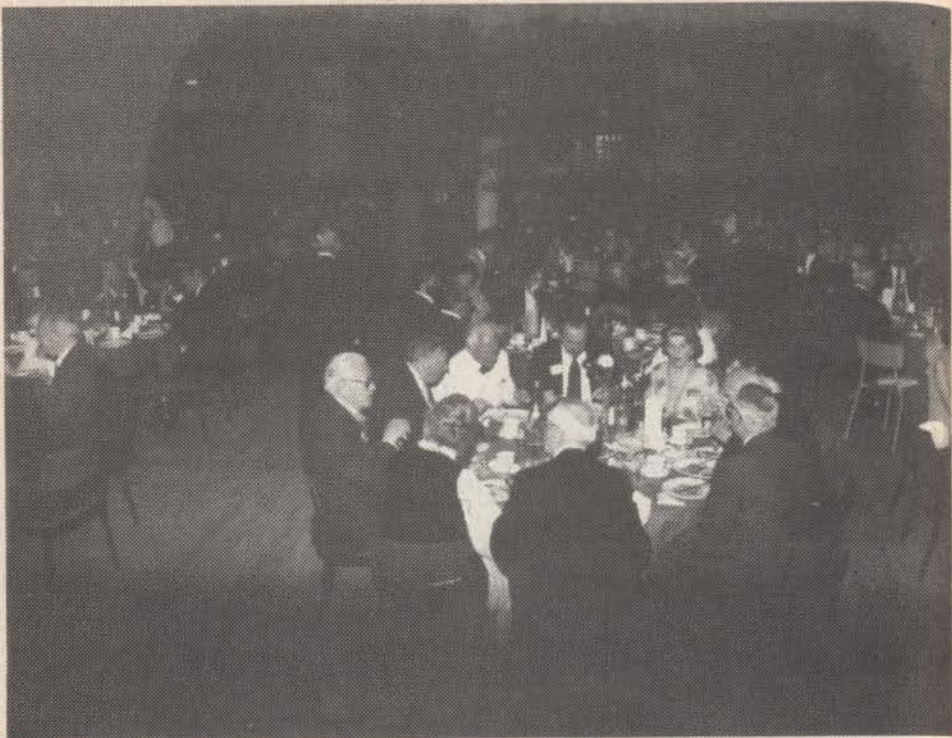
Az első sorban: v.Ághy-Asbóth Zoltán, vitéz Hangodi Jánosné, vitéz Hangodi János, mögöttük Dr. Balló István



Finta Imréné, Dr. Kiss Gyuláné és Ft. Békési István S.J.



A vacsoránál: v.Baranchi Tamáska Endre, Dr. v.Vitézy László, Molnár István, Molnár Istvánné és Utczás Mihály (Dr. Papp V. felvétele)



v.Ággy-Asbóth Zoltán ezds. úr és társasága



A járőr jelentkezik...



Az 1939.febr.1. évfolyam bajtársai: Molnár István, Dr. André László, dr. v.Vitézy László, Sütő István és Jakab Iván (Dr. André László felvétele)



... a közönség tapsai között vonultak föl a volt csendőrök a színpadra, hogy a vezetéssel kezét fogjanak...



...folyik a bemutatás...



A Találkozó főrendezője: v.Kövendy Károly szds., múzeumőr



...178 volt csendőrbajtárs került bemutatásra.



A jubileumi CSENDŐR szobor. v.Ággy Asbóth Zoltán, vitéz Hangodi János és jobb szélen vitéz Branchi Tamáska Endre (Havasi Photo)



Dr. Kiss Gyula, vitéz Baranchi Tamáska Endre és dr. vitéz Körössy Zoltán
(ifj.v.Körössy Zoltán felvétele)



Torontóban, az Ontario tó partján a Budapest parkban az MKCsBK vezetője
megkoszorúzza ifj.Tölgyessy Győző alkotását, az 1956-os Hősi Emléket 1981.V.17-én.



A CSENDŐR
a Jubileumi Megemlékezés szótlán szemlélője és a díszőrség



Az emlékmű előtt földbe szúrt csendőr Manlicheren csendőrkalap kakastollát lengeti a
szél, mögötte az MKCsBK koszorúja.

Központi Jubileumi Rendező Bizottság (Toronto, Ontario, Kanada)

Tájékoztató

az 1981. május 15—17-ig megtartott Jubileumi Találkozó
anyagi helyzetéről 1981. VIII. 25-én.

A Jubileumi Rendező Bizottság f. évi június hó 23-án tartott ülésén a pénztáros ismertette, hogy a jubileumi ünnepségek brutto bevételét beszámítva az akkor érkezett és még a bankba be nem tett csekkeket is:

A brutto bevétel összege:	\$ 17,474.64
az eddig felmerült kiadások összege:	12,069.63
a maradvány:	5,405.01

A pénztáros azt is bejelentette, hogy ezen maradvány még nem végleges, mert kisebb kiadásokra még mindig lehet számítani, azonban a megkezdődött postás-sztrájk miatt (6 hétig tartott) teljesen bizonytalan a még kintlévő számlák beérkezési ideje.

A pénzek hovatordítását illetően különböző javaslatok hangzottak el. Azonban abban a Bizottság valamennyi tagja egyetértett, hogy a Torontói Magyar Ház támogatására, valamint a Rákóczi Alapítványnak a „The Hungarian Art of War” c. könyve kiadásának az elősegítésére 1,000.00 — 1,000.00 (ezer-ezer) dollárt adományozzunk. A még fennmaradó összeg (3,404.01) hovatordítása felől ősszel fogunk határozni.

Kimondotta a Bizottság, hogy a 2,000.00 dollár elküldésével ne várjunk őszig, hanem azt sürgősen juttassuk el az érdekelteknek, míg a fennmaradó összeget pedig valamilyen magasabb kamatozású betétbe kell rövid időre elhelyezni.

E határozat alapján július hó első napjaiban az ezer-ezer dollár összeget a pénztáros személyesen adta át az érdekelteknek, míg a 3,000.00 dollárt 3 hónapi időtartamra betette magasabb kamatozású (15.5 %-os) betétbe. 405.01 dollár megmaradt a régi betétkönyvben az esetleges kiadások utalványozhatása végett.

További és részletesebb elszámolást, illetve annak ellenőrzését és hitelesítését az 1982-ben megjelenő B.L-ben fogjuk közölni.

Kelt, 1981. augusztus 25-én.

Dr. Szalontai Sándor
pénztáros

4.) A magyar élet eseményei világszerte

Farkas János:

Magyar ünnepélyen idegen földön

*Idegen földön magyar suhanás,
Hazai hangok meghitt zenéje
Jó méze csorgott kedvvel fülembe
És megittasult bús szívem mélye.*

*Csillogó szemek fénye cikkázott,
A honfi kedvnek vad tüze lángolt,
A felcsapódó szenvedélyekben
Megszínesedtek a fehér álmok.*

*Bajvívó fajtánk ősi varázsa
Áthatotta az idegen teret,
S mint tábortűznél honi végeken
Jó harcos kedvünk felmelegedett.*

*A homlokok mögött István király
Megszentelt arca fényesedett fel,
Glóriája megvilágította
Nagy Hunyadit a keresztesekkel.*

*Éltük a képet és hitünk éledt
Izommá duzzadt jó honfi vágyunk,
Merészen néztünk jövőnk elébe:
Lelkesített múltunk, ideálunk.*

*Új zászló lebbent, piros-fehér-zöld,
Lágy kéz hímezte, hős magyar asszony,
Kemény karok fogják hazavinni
Az eljövendő dicső tavaszon.*

*Mert jön tavasz és lesz feltámadás,
A sötét télre áldott fény derül,
Kárpátoktól le az Adriáig
Új magyar élet új dala zendül.*

Thienville, 1956. augusztus 19.



Kálmán Gyula fafaragómester újabb munkái.
Bajtársunk 1979-ben a Pacific National Exhibition első díját, valamint a tervező művészek részére alapított különös elismerést nyerte. (B.L.1980/1. szám) A felvételt a bajtársunk otthonában készítette Fekete Zsolt bs. (F.Zs.1981.VIII.19.)